

Artilia

nummer 79

juli 2006

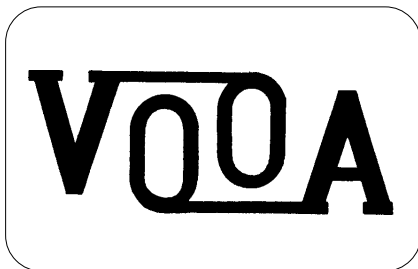

Inhoudsopgave

Onderwerp	pagina
<i>Inhoudsopgave</i>	<i>pag 1</i>
<i>VOOA-informatiepagina</i>	<i>pag 2</i>
<i>Voorwoord voorzitter</i>	<i>pag 3</i>
<i>Van de redactie</i>	<i>pag 5</i>
<i>30-jarig bestaan VOOA</i>	<i>pag. 6</i>
<i>Regioborrel in Breda</i>	<i>pag. 10</i>
<i>Wist u dat . . .</i>	<i>pag. 12</i>
<i>Scherpende artilleristen in de prijzen</i>	<i>pag. 13</i>
<i>Komst KL-Luchtverdediging</i>	<i>pag. 14</i>
<i>Battletour Normandïe 1e Bt - 11 AfdRA</i>	<i>pag. 20</i>
<i>Nederlands Artillerie Museum diverse onderwerpen</i>	<i>pag. 25</i>
<i>Wapen Infodag Artillerie</i>	<i>pag. 33</i>
<i>Artillerie Veteranen Associatie</i>	<i>pag. 34</i>
<i>Aanmeldingsformulier AVA</i>	<i>pag. 36</i>
<i>PzH2000 doeltreffende slagkracht</i>	<i>pag. 37</i>
<i>Personeelsmutaties</i>	<i>pag. 45</i>
<i>Manege 11 AfdRA gastheer NRSV</i>	<i>pag. 46</i>
<i>Nieuwe tenuen voor het ROA</i>	<i>pag. 48</i>
<i>Concerten ROA</i>	<i>pag. 49</i>
<i>Herdenking in Bosnië</i>	<i>pag. 50</i>
<i>Geschiedenis 7e Afd. Veldartillerie OVW</i>	<i>pag. 51</i>

juli 2006
Nummer 79

**Contactblad van de
Vereniging Onderofficieren
Artillerie**

Opgericht oktober 1976

Erelid: Dhr. Th.C. van der Aart, mede-oprichter en eerste voorzitter
Dhr. J.A.H.M. Majoie, mede-oprichter en ex-bestuurslid
Dhr. F. van der Knaap, tweede voorzitter na oprichting
Dhr. R.P. van der Pol, ex-bestuurslid
Dhr. A.J.A. Beekmans, ex-bestuurslid en redactielid

Redactie
Owi P.J. Denton
Dhr. J.A.H.M. Majoie
Dhr. J.E. Melissant

Penningmeester
Aooi R.J. Caerteling
Rubensstraat 94
6921LW Duiven

Activiteitencommissie
Wmr I H. Gijsbertsen
Owi T. Witsiers

Bankrelaties
Postbank nr 5360680
ABN/AMRO nr. 45.93.22.303
t.n.v. Penningmeester VOOA
te 't Harde

Commissie van goede diensten:

Voorzitter Dhr. Th.C. van der Aart
Secretaris Dhr. J.A.H.M. Majoie
Lid Dhr. A.J.A. Beekmans

Kopij:

U kunt uw kopij zenden aan:

REDACTIE ARTILIA
Postbus 1000, 8084 ZX 't Harde
of: psdenton@xs4all.nl

Oplage:

500 Exemplaren

Voorwoord van de voorzitter

Gelukkig hebben we het nog voor elkaar gekregen om kort voor de vakantie een Artilia uit te geven. Ik wil in dit voorwoord even kort terugkijken op de afgelopen maanden en daaruit wat hoogtepunten belichten.

In die periode is uw bestuur aanwezig geweest bij een drietal dodenherdenkingen. Ten eerste de dodenherdenking op 04 mei op de LbO, ten tweede de dodenherdenking op 13 mei in Dubbeldam en tenslotte de dodenherdenking op 15 mei in Schelluinen. Ik wil de organisatoren en een ieder die daaraan heeft meegewerkt een groot compliment maken voor de voortreffelijke wijze van organiseren. In Dubbeldam en Schelluinen hebben we ons op een meer dan voortreffelijke wijze gepresenteerd aan de bevolking. Aan de reacties van de burgerij kon ik duidelijk merken dat dit soort herdenkingen nog steeds zeer op prijs worden gesteld.

In de maand juni was uiteraard 07 juni het hoogtepunt, omdat

we op die dag wederom een activiteit in het kader van ons 30-jarig bestaan hadden georganiseerd. De opkomst van met name de oudgedienden was uitstekend. Ik heb uiteraard begrip voor de drukke, volle en soms overvolle agenda's echter het moet mij van het hart dat ik wat meer aandacht en belangstelling van onze "parate" onderofficieren had verwacht. U "oudere" onderofficieren van de Artillerie heeft hierin een voortrekkersrol en in het kader van vorming en begeleiding zijn dit soort evenementen bij uitstek geschikt om uw jongere collega kennis te laten maken met "ons" Korps.

Over deze dag bent (via de website) en wordt u nog uitvoerig geïnformeerd.

Op het moment dat ik dit voorwoord schrijf ben ik net terugge-

. . . zij stralen
een enthousiasme
uit dat opvalt bij
onze buitenlands
collegae . . .

keerd van een bezoek aan onze eenheden in Bosnië. Ik heb daar met vele collegae Artilleristen, zowel veld, rijdende als ook luchtdeel, gesproken. Zij allen doen hun opgedragen werk op meer dan uitstekende wijze (al is dat een maand wachtlopen in Sarajevo HQ, (ik geef het U te doen!!)), zij stralen een enthousiasme uit dat opvalt bij onze buitenlandse collegae en ook de commandanten die ik ter plaatse heb gesproken zijn vol lof over de Nederlandse inbreng. Uw bestuur zal zich in deze weken gaan buigen over de afsluiting van het jaar waarin we ons 30-jarig bestaan gedenken. Na het grote succes van vorig jaar in Preston Palace ligt het in de bedoeling om daar dit jaar wederom iets te organiseren. Hierover wordt u zo spoedig mogelijk geïnformeerd.

Tot slot nog een tweetal zaken. Ik wil U er op wijzen dat op 14 juli een Passing-Out heeft plaatsgevonden op de KMS te Weert. Wederom een uitstekende gelegenheid om met uw jongere collegae vormend en begeleidend bezig te zijn.

Als laatste wens ik allen die nog op vakantieverlof moeten gaan een fijne vakantie toe en ik spreek de wens uit dat ik velen van u mag ontmoeten op ons jaaruitje ter gelegenheid van de afsluiting 30-jarig bestaan VOOA.

Met vriendelijke Artilleriegroeten

*Peter Jacobs
Voorzitter VOOA*

Van de redactie

De vakantieperiode is voor de een al aangebroken en voor de ander nog in het verschiet. Al met al weer een tijd van inpakken en wegwezen.

Dat het niet allemaal vanzelfsprekend is kunnen we regelmatig lezen, zien en ervaren. Ik hoop dan ook dat u kunt genieten van de geboden vrije tijd zodat u en de uwen uitgerust aan het tweede deel van het jaar kunt beginnen. Voor hen die nog even geduld moeten bewaren geldt; “wat in het vat zit verzuurt niet.”

Dit jaar dat voor de vereniging toch duidelijk in het teken staat van het 30jarig bestaan. Voor een deel hebben we daar op woensdag 7 juni al inhoud aan mogen geven. De dag was zeer geslaagd en als dat de graadmeter moge zijn van nog een of meer vervolgactie(s) dan kunnen we aan het eind van dit jaar vaststellen dat het al met al zeer goed is verlopen. Een compliment voor de activiteitencommissie is dan ook zeker op zijn plaats. Vooral het aangeboden geschenk, een boom in de achtertuin van de onderofficiersmess, is een schot in de roos. Nu houden we als artilleristen wel van schieten maar dit is echt een origineel cadeau. Blijf uw brievenbus en/of e-mail in de gaten houden aangezien er nog wat activiteiten op de rol staan.

Paul Denton is het bestuursverantwoordelijke redactielid, bestook hem vooral met veel post en ingezonden artikelen. Zodat hij ook inhoud kan geven aan ons blad maar dat kunnen we ook samen doen. Ik moet iedereen die de laatste tijd voor kopij heeft gezorgd dan ook een compliment maken.

Het aanleveren van de stukjes het liefst via e-mail of diskette maar als het echt niet anders kan is een notitievelletje met kernwoorden en een kleine samenvatting ook goed, wij maken er dan wel een verhaal van.

Op schrift of diskette, kun je het sturen naar;
Redactie Artilia, Postbus 1000, 8084 ZX 't Harde
Per mail naar;
psdenton@xs4all.nl of majojie@freeler.nl

30-jarig bestaan van de V.O.O.A.

op 7 juni op het ASK

De oprichtingsdatum herinnert ons aan het gegeven dat de vereniging al 30 jaar bestaat. Zou je niet naar die datum hebben gekeken dan is het de voorzitter wel die op de laatste jaarvergadering je er attent op heeft gemaakt dat dit jaar in het teken van het 30-jarig bestaan zal staan. Invulling geven aan dit heugelijke feit zou op verschillende manieren gebeuren dus het hoe, wat en waar stond toen nog niet vast.

Vandaag dat medio het voorjaar een uitnodiging ons bereikt heeft om op het ASK bij elkaar te komen. Zonder geluk vaart niemand wel en zo kon het gebeuren dat onze collega's officieren een dagvullend programma hadden en wij voor een deel konden meeliften. Het bijna voltallige bestuur staat als een ontvangstcommissie klaar bedankt je voor je komst en wenst je een aangename dag. Een dergelijk welkom zou je haast achterdochtig maken, maar eenmaal binnen in de mess laat je die twijfels los en begint het rondje handen schudden. Soms zou je wensen dat er minder leden komen maar aan de andere kant gezelligheid kent geen tijd en de ene keer krijg je een stevige hand die onmiddellijk daarna door een dameshand weer wordt gemasseerd. Vele handen maken licht werk dus de dames werden op hun wenken bediend en hadden zo een kopje koffie met gebakje in hun fijne handjes. Nog genietend van koffie en gebak wordt dit moment wreed verstoord met de mededeling; "of iedereen zich in de mess wil verzamelen, de

6

30-jarig bestaan VOOA

voorzitter wil het woord." Je zet je kopje koffie maar weg en verorbert snel het gebak, stel je voor dat het iemand anders zal pakken, en vervoeg je bij de anderen. Eerlijk is eerlijk de speech is goed, niet te lang en met inhoud, ook wordt de felicitatie van de Bgen Bouman overgebracht. Hierop aansluitend krijgen we de huisregels van de dag te horen. Ik sta alweer te genieten, je bent er dan wel acht jaar uit maar je voelt je gelijk weer thuis. Bijna vertoef ik in hogere sferen en bedenk; "wat zou het fijn zijn om hier weer elke dag te mogen zijn," maar ik realiseer me op tijd dat dit me maar schijn gelukkig zou maken. Terug naar mijn koffie, snel een koude slok en hup de bus in naar het museum van de 11 AfdRA. Onmiddellijk valt mij de tekst op de bus op; "word onderofficier bij de landmacht, kom naar de Koninklijke Militaire School." We gingen toch naar het benedenkamp? Hilarisch was al die oude koppen die door de ramen naar buiten kijken. Eigenlijk zou iedereen moeten bukken want dit is toch niet het sprekende visitekaartje. In de bus wordt mijn ongerustheid weggenomen en gaan we naar het fantastisch nieuwe museum van de Rijders. Vooral de oude commandantenkamer van Breda roept oude herinneringen op. Je mocht daar als jonkie helemaal niet komen en als je er toch moest zijn bleef er altijd iets als een nare herinnering hangen. In mijn hele carrière ben ik er drie keer geweest, twee keer om op mijn falie te krijgen en een keer om een compliment in ontvangst te nemen. Eerlijk is eerlijk de balans is negatief, maar de kamer zag er toen en ook nu fantastisch uit. Terug met de bus naar boven bedenk ik me dat ook hier de tijd niet stil heeft gestaan. Ik heb in mijn opleiding in Weert nooit in een bus gezeten, als we gingen schieten in het ISK was het vervoer altijd een tochtige YA 314. Ik kan best begrijpen dat je daar momenteel niet meer mee scoort of het moet bij "Keep them rolling" zijn.

Snel de mess in voor een frisje en daarna naar de static show. Terwijl ik daar naar toe wandel en

7

30-jarig bestaan VOOA

nagekeken wordt door een Schotse Highlander beden ik dat 30 jaar niet zo erg lang is maar dat het een en ander toch nadrukkelijk aan het veranderen is. Oost, west, muur, koude oorlog, operatiegebied Weser-Elbe het zijn begrippen die plaats hebben gemaakt voor, Afghanistan, Irak, Kosovo, Bosnië. De vele afdelingen Veldartillerie naar nu nog maar een paar. Al mijmerend kom ik bij de nieuwe brandweerkazerne aan en zie daar een uitgebreide static show. Allemaal nieuw en geavanceerd materiaal. De uitleg, ook door de kanonier, was enthousiast en voor zover ik het inhoudelijk kan beoordelen correct. Mijn zwaarmoedigheid van even daarvoor is weg en een blijmoedig gevoel maakt plaats en roep; "wat hebben wij als artilleristen toch een mooi wapen." Niet alleen een mooi wapen maar ook een mooi beroep. Je beseft dat des te meer als je er geen deel meer vanuit maakt. Ik vind oprecht; "je mag trots zijn op het feit dat je Artillerist bent." Al fluitend en opgewekt loop ik terug naar de mess. Mijn allerliefste zegt; 'je hebt er nogal zin in hè?'. Ik kan niet anders concluderen dan dat ik me hier altijd heb thuis gevoeld en vele fijne collega's ken. Dat gevoel en die herinneringen nemen ze me nooit meer af.

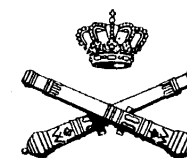

Vol verwachting schuif ik aan en worden we allemaal naar buiten geloodst. We krijgen een cadeau en zeg nu eerlijk wie wil er niet graag een cadeautje krijgen. Krijg ik toch nog iets terug van mijn centen. Eenmaal buiten concludeer ik dat dit cadeau niet iets is dat je makkelijk mee naar huis neemt. Ik zie een tafel met kleine glaasjes en artillerievocht, iets verderop zie ik iets verstopt onder de VOOA-vlag en daar achter een schop en een boom die best wat aarde kan gebruiken. Ik wilde vanuit mijn opvoedkundige verleden nog waarschuwen zo van; "hij die een gat graaft voor een ander.....", maar het bestuurslid van de activiteitencommissie vraagt het woord. De voorzitter en de allereerste voorzitter en oprichter, Theo v.d. Aart, worden naar voren geroepen en krijgen beide een schop in

... de VOOA-leden hebben nu een eigen boom ...

hun handen geduwd. Ik sta stiekem te lachen, je zult met dit warme weer moeten graven, maar ja dan moet je ook maar geen voorzitter willen zijn. Het bestuurslid van de activiteitencommissie voert het woord en geeft aan dat ze van een individueel cadeau hebben afgezien, ik denk dat ze niets leuks hebben kunnen vinden, en ons allen een gezamenlijk cadeau willen aanbieden. Het cadeau is een boom, een boom die in oktober, de oprichtingsmaand, op zijn mooist is. De Latijnse naam is wel genoemd maar ik ben kort van memorie en groene vingers heb ik zeker niet, dus de naam zegt mij niets meer. Ik vind het wel een geweldig idee en als ik rondom mij het waarderende geknik juist interpreteer, zijn de anderen het met mij eens. Ook de voorzitter is verrast en zegt van niets te weten. Nu hoort dat ook zo, een voorzitter hoeft niet alles te weten daar heeft hij bestuursleden voor die hem ondersteunen. Alle VOOA-leden hebben nu hun eigen boom en die staat in de tuin grenzend aan de achterkant van de Wmr Kruihofkantine. Ik heb zelfs begrepen dat je op toerbeurt aangewezen kunt worden om de VOOA-boom water te geven.

Dat de beide voorzitters honger en dorst hebben gekregen van het graafwerk is te begrijpen en worden we onmiddellijk hierna uitgenodigd voor een uitgebreide en voortreffelijke barbecue. Tegen de klok van acht uur gaat de mooie KMSbus terug naar het zuiden en wordt het stiller en stiller. Vrienden en vriendinnen nemen afscheid van elkaar in de wetenschap dat we elkaar op 8 oktober weer ontmoeten bij Preston Pallace.

Regioborrel te Breda.

Onder heerlijke weersomstandigheden werd de regioborrel Zuid in Breda gehouden. De leden die er waren kwamen uit alle windstreken, ik zag er Brabanders, Limburgers

en een verdwaalde Flevolander. Allen hebben de intentie om elkaar weer eens te ontmoeten en leuke en minder leuke herinneringen of weetjes op te halen. Nadat iedereen het nodige over anderen of over zichzelf breeduit heeft verkondigd, ben je zo al een paar uur verder. Ondanks dat het allemaal positief is, wordt er wat afgekleetst.

Natuurlijk zie je op een gewone werkdag wat minder actieve militairen, de tijd dat je overdag niet veel werk hebt bestaat niet in ons bedrijf, maar de opkomst van deze categorie is en blijft mager. De dames en heren die wel acte de presence geven hebben dan ook echt genoten. Het hapje, drankje en daarna een voortreffelijke warme maaltijd, maken een dergelijke dag met een zeer hoog reüniegehalte altijd tot een feestdag.

Het bestuur van de vereniging dat 's ochtends eerst heeft vergaderd, het nuttige met het aangename combineren is

altijd al de kracht van de Artillerist geweest, heet iedereen welkom. Na de openingsspeech van de voorzitter, die het belang van dit soort gelegenheden nog eens nadrukkelijk onderstreept, komt de gezelligheid onmiddellijk op gang. Voor we er erg in hebben worden we uitgenodigd om aan tafel te gaan. Waarom is de borreltijd toch altijd zo kort,

hebben ze daar soms een bedoeling mee? Bij de eetzaal aangekomen ga je netjes met een dienblad in de rij staan en scheppen de koks je bordje vol. Volgens mij hebben die koks helemaal niet in de gaten dat wij oudjes niet meer zo hard werken dus ook evenredig minder honger hebben. Aangezien mij altijd is geleerd mijn bordje leeg

te eten wordt dat nog een hele bevalling. Gelukkig wordt ons de tijd gegund om rustig en al wauwelend van alles te genieten. Tijden veranderen, vroeger in Weert kreeg je niet zoveel tijd en als je er niet vlot bij was kreeg je ook niet zoveel meer te eten. De woordjes "sociaal" en "buddy" hebben in die tijd toch een andere inhoudelijke betekenis. Moet ik ook zeggen dat door de aanwezigheid van de dames de toon sfeervol is en het onderwerp inhoud heeft. We kunnen het wel! Na het diner en de koffie gaat iedereen weer voldaan naar huis en wil snel weer een dergelijke ontmoeting.

O-O-O-O

Wist U dat,

- we een eigen VOOA site hebben
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- die te vinden is onder www.vooa.nl
- je daar kunt zien wie er in het bestuur zitten
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- ze van die mensen allemaal een foto laten zien
- vroeger het bestuur veel knapper was
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- je ook de sfeerfoto's van het 30-jarig bestaan kunt zien
- je die foto's ook kunt downloaden
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- je met die foto's thuis gekke dingen kunt doen
- je de vrouw van een ander met een snor kunt uitrusten
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- je ze ook rustig allemaal kunt bekijken
- je dan ook gelijk ziet dat het gezellig was
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- de secretaris regelmatig via de e-mail informatie verstrekt
- leden met een e-mail adres daarvoor in aanmerking komen
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- je dan eerst dat e-mail adres moet doorgeven
- de secretaris daar ook een e-mail adres heeft
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- je de secretaris blij maakt met die gegevens
- je veel eerder over de juiste informatie beschikt
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- op 12 september de regioborrel in Havelte is
- de secretaris die plaatsnaam verkeerd geschreven heeft
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- het echt in Havelte is en niet in Hevelte
- de kazerne daar Johannes Post kazerne heet
- de afkorting JPK is
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan
- we zondag 8 oktober weer naar Preston Palace gaan

Schermende artilleristen in de prijzen

Van 21 tot en met 23 maart jongstleden werd op de Koninklijke Militaire Academie het 108^e Assaut gehouden van de Koninklijke Militaire Scherm Vereniging.

Door de deelnemende artilleristen werden goede resultaten behaald. Aoi bd Martin Ariaans wist bij de strijd om de Grenadiers Wisselprijs op sabel de derde plaats te bereiken. Op het wapen degen bij de veteranen haalde hij eveneens brons.

Wim Speth liet zien dat hij het sabelschermen ook nog niet verleerd is. Zowel bij de senioren als bij de veteranen eiste hij de eerste plaats voor zich op, waarna hij bij de aansluitende equipewedstrijd met het team van de Koninklijke Landmacht ook voor goud ging.

Dat herinnerde aan glorieuze tijden uit de tachtiger jaren van de vorige eeuw toen de artilleristen op sabel heer en meester waren. Menige prijs werd in die tijd trots aangeboden aan de Com-mandant 1 LKA, waaronder de door deze geschonken 25-ponder huls met inscriptie. Het aantal schermende artilleristen is sindsdien aanzienlijk geslonken, maar er gloort hoop aan de horizon.

Schermleraar Wim Speth is bij 11 Afdeling Rijdende Artillerie een schermcursus gestart. De momenteel 20 deelnemers berei-

den zich voor op de discipline schermen voor de NSF-vaardigheidsproeven. Misschien dat het lukt uit deze groep nieuwe kandidaten te rekruteren, die garant kunnen staan voor even zo vele resultaten op de schermloper.

Martin Ariaans (links) in actie op sabel

Komst van de KL-Luchtverdediging

Stand van zaken voor de toekomst 2006 – 2010

door majoor Bas van Mullekom
Medewerker Joint Air Defence Centre (JADC)

De Landmacht komt vanaf 2006 naar De Peel. Al enige tijd zijn de voorbereidingen daarvoor in volle gang. Zowel bij de Luchtdeelartillerie in Ede als op de Luchtmachtbasis De Peel wordt voorlichting gehouden over de samenvoeging van de grondgebonden luchtverdediging. Steeds weer duiken daarbij dezelfde vragen op zodat duidelijk wordt wat er op beide complexen leeft. Wat komt er nu eigenlijk precies naar De Peel in de komende jaren? Wat houdt dat in voor de populatie van de Groep Geleide Wapens (GGW)? Op welke manier kan er samengewerkt worden? Wat wordt er allemaal gebouwd op de Peel? Deze

en nog vele vragen kunnen slechts voor een deel beantwoord worden. De rest zal zich uitwijzen in de loop van de tijd als zaken concreter worden.

Reorganisatie van de KL-Luchtverdediging

Naast functionele overeenkomsten hebben de GGW De Peel en de Luchtdeelartillerie (Lua) in Ede in de afgelopen en huidige periode nog iets gemeen. De afstoting van luchtverdedigingssystemen (Hawk en Cheetah) hebben ingrijpende reorganisaties tot gevolg. De GGW is gereorganiseerd en de Lua wordt momenteel in drie fasen gereorganiseerd. Fase 1 is afgerond en behelst de samenvoeging van de staf van de (vroegere) 25e Afdeling Lua en de School Lua tot Commando Luchtdeelartillerie (CoLua). In fase 2 wordt het eerste deel van de Cheetah's afgestoten, komt nieuw materieel binnen op De Peel en verhuizen de eerste KL-ers (vanaf augustus 2006) naar het zuiden om een start te maken als nieuwe luchtverdedigingseenheid. De rest van de Lua-populatie volgt volgend jaar. In de derde fase zal de KL-luchtverdediging verder worden uitgebouwd tot de zogenaamde 'Full Operational Capability' (FOC), de eindsituatie.

Het huidige CoLua heeft naast de staf een opleidingspeloton, een ondersteuningspeloton en drie parate Pantserluchtdeelartillerie batterijen (11, 12 en 13) met daarin deels de wapensystemen Cheetah (Pantser Rups Tegen Lucht-doelen, 35mm) en Stinger (manpad). De 11^e Luchtverde-

Afbeelding 1. – De Cheetah faseert uit en zal geen huisvesting meer krijgen op De Peel, behalve dan in het museum

digingscompagnie Luchtmobiel valt niet onder het CoLua en doet niet mee in de reorganisatie. Elke batterij (qua grootte vergelijkbaar met een squadron) is tijdens de reorganisatie aan de beurt (geweest) voor een uitzending naar Bosnië: Eufor 2 (vorig jaar), Eufor 4 (lopend) en Eufor 5 (gepland). Daarbij wordt elke batterij

volledig ingezet en zal daarbovenop nog personeel vanuit de staf CoLua geleverd moeten worden. Daarnaast levert het CoLua ook personeel voor uitzendingen naar Afghanistan. Een ding is zeker: 'wegens verbouwing gesloten' is niet aan de orde en daarom heeft het CoLua vele uitdagingen voor de boeg: reorganiseren, verhuizen, instroom nieuw materieel en uitzendingen.

Toekomstige organisatie en materieel

In de toekomst zal de 'traditionele' KL-luchtverdediging met hele andere aspecten te maken krijgen. Werken met *Link 16* en schieten 'beyond visual sight' zijn daar al voorbeelden van. Nagenoeg al het materieel zal vervangen of aangepast worden. In oktober/ november dit jaar stromen de eerste drie nieuwe radarsystemen van het type TRML-3D/32 (Firma *European Aeronautic Defence & Space Company, EADS*) op de Luchtmachtbasis De Peel binnen. Bovendien worden aangepaste commandoposten, communicatie componenten, dataradio's, workstations en een Low Level Air Picture Interface (Llapi) in een nieuwe organisatie-structuur ingebed. Naast ongeveer 30 personen van het CoLua zal ook personeel van de industrie met het materieel meekomen vanwege *Company Logistic Support*. Dit houdt in dat het onderhoud de komende jaren door de industrie wordt uitgevoerd. 12 Pantserluchtdeelartillerie batterij is hiertoe omgevormd tot 12 Luchtverdedigingsbatterij met *Future Ground Based Air Defence System (FGBADS)* elementen.

Naast dit materieel zullen in 2007 en 2008 Stingerplatforms binnenstromen, waar onlangs een contract voor is getekend met de industrie. Een deel (18 stuks) van de platforms wordt uitgevoerd in een lichte versie op Mercedes Benz. Als basis dienen

Afbeelding 5. – De 'Boxer' als CP in de toekomst?

een grote bedreiging. Om een dergelijke dreiging nog steeds het hoofd te kunnen bieden zullen de Stingerplatforms de manoeuvre moeten kunnen volgen. Met name de Fenek is voor deze taak in de voorste lijn uitstekend geschikt.

Momenteel wordt de commandoering bij een peloton gedaan vanuit een YPR-765, een gepantserd rupsvoertuig dat bij vele eenheden van de KL al jaren in gebruik is. Dit rupsvoertuig zal in de nabije toekomst vervangen gaan worden. Een van de mogelijke kandidaten voor vervanging is een Pantserwielvoertuig (PWV) genaamd 'Boxer' waarover al enige tijd te lezen is in onder andere de Defensiekrant. Indien dit project doorgang zal vinden zal in de toekomst ook dit voertuig op Luchtmachtbasis De Peel rondrijden.

Tot slot

Twee van de vier bestaande 'Triad'-sites staan momenteel leeg en worden voorbereid voor de komst van de KL. 12 Luchtverdedigingsbatterij (FGBADS-IOC) zal vanaf augustus reeds de zogenaamde 'D-site' betrekken. De overige twee batterijen (11 en 13) delen in 2007 de andere lokatie. 13 Luchtverdedigingsbatterij zal als eerste de lokatie betrekken en 11 Luchtverdedigings-batterij zal daarna aanschuiven. De legering wordt momenteel gebouwd en kan in gebruik worden genomen vanaf oktober 2006.

Veel zaken in het gehele reorganisatietraject zijn nog onduidelijk en blijven voorlopig nog een vraagteken. Wanneer moet de militaire populatie de kazernes in Ede verlaten hebben? Hoe kunnen twee eenheden van verschillend niveau op het gebied van resultaatverantwoordelijkheid het beste worden geïntegreerd? Welke invloed hebben externe projecten zoals Fysieke Distributie, Mulan, *Theatre Independant Tactical Army & Air Force Network* (TITAAN), HRM-service centre, etc. op de reorganisatie, maar vooral wanneer? Hoe zien de komende jaren eruit voor wat betreft uitzendingen en welke impact heeft dit op het CoLua tijdens de

Afbeelding 6. – Samenwerking, maar dan niet zo!

reorganisatie? Tot slot misschien wel de belangrijkste vraag: onder welk krijgsmachtdeel komt de totale luchtverdediging te hangen: KL of KLu?

Dit is slechts een greep uit vele vragen die nog openstaan. Uiteraard is het van belang zo snel mogelijk antwoorden op de vragen te krijgen, maar daar waar het niet mogelijk

is, is het noodzakelijk er zo goed als mogelijk rekening mee te houden en voorbereidingen te treffen daar waar het kan. Voor een groot deel zijn daar verschillende werkgroepen al mee aan de slag. Vanuit de GGW wordt volop meegedacht over de eerste slag die gemaakt wordt: de komst van de eerste personen dit jaar. Uitgangspunt daarbij is iedereen in een gespreid bedje terecht te laten komen op alle gebied. Dit kan een generale repetitie zijn voor het grote aantal KL-ers dat richting De Peel gaat komen in 2007. Samenwerking tussen personeel van de GGW en het CoLua is daarbij van groot belang en dat gaat momenteel prima!

Meer informatie over de reorganisatie?
Majoor S.W.M.G van Mullekom
Commando Luchtdoelartillerie
Joint Air Defence Centre (JADC)
De Peel Gebouw 301, kmr 124
Tel: (0493 – 59) tsl 8691

Battlefieldtour Normandïe 1e batterij 11 AfdRA

Van 10 tot en met 14 april heeft de 1ste batterij een battlefieldtour in Normandïe ondernomen met als thema de invasie van de Geallieerden op 6 juni 1944.

Doelstelling was de batterij een inzicht te geven in de historische achtergrond van de gebeurtenissen en te zien welke raakvlakken er zijn met het hedendaags militair optreden.

Naar aanleiding van de verkenning van eind 2005 was besloten om alleen de gebeurtenissen in de Amerikaanse sector te behandelen. Om de ridders actief te betrekken werden de deelnemers verdeeld in een aantal groepen. Elke groep kreeg vervolgens de opdracht om een onderwerp voor te bereiden en te presenteren voorafgaande aan de battlefieldtour. De onderwerpen varieerden van het operationele plan "Overlord" tot de Duitse en Amerikaanse infanteriegroepsuitrusting, en de belangrijkste militaire personen tijdens de invasie.

De groepen hadden veel tijd en enthousiasme in de voorbereiding gestoken. Middels PowerPoint presentaties en het tentoonstellen van Duitse en Amerikaanse uitrusting werd een goed inzicht gegeven in de uitrusting en organisaties van beide opponenten. Belangrijk voor de organisatie was dat de batterij nu met "voorkennis en betrokkenheid" richting Normandïe kon vertrekken.

Maandag
10 april

Na een lange busreis werd het hotel in Caen betrokken. Vlak voor het avondeten werd iedereen op de hoogte gesteld van het programma en kon men de legering betrekken.

Dinsdag
11 april:
De Amerikaanse
luchtlandingen en
de landing op Utah

De tweede dag werd begonnen met een bezoek aan Sainte Mère Eglise. Dit plaatsje was een van de doelwitten van de 82e Airborne Division. Tijdens de presentatie werd verteld wat er was gebeurd met de parachutisten van de 82nd en 101st Airborne Divisions die onbedoeld in Sainte Mère Eglise terecht kwamen. Het was immers de bedoeling dat de 82nd Airborne Division vlak buiten dit plaatsje zou landen!

Hoogtepunten van de presentatie waren de lotgevallen van de groep met daarin John Steele, de man die onsterfelijk zou worden door zijn landing op de kerktoren (zie de film "The Longest Day"), alsmede de verovering van Sainte Mère Eglise later die ochtend.

Na Sainte Mère Eglise ging de tour door naar het bruggenhoofd La Fièvre dat ongeveer 2 à 3 kilometer oostelijk van St. Mère ligt. De verovering van dit bruggenhoofd was een ander belangrijk doel van de 82nd Airborne Division, omdat het van essentieel belang was voor de verdere opmars van de Amerikanen. Op deze locatie werd een presentatie gehouden over de strijd die de divisie in de dagen na 6 juni 1944 leverde om het bruggenhoofd in bezit te krijgen. Middels gerichte vragen werden de groepen aan het denken gezet over de verschillende problemen die de Amerikanen tegen het lijf liepen. Vervolgens werd de Amerikaanse historische oplossing vergeleken met die van de groepen. Wat opviel was dat de Amerikanen het Duitse overwicht in vuurkracht de eerste dagen compenseerde door hun training, elan en moed. Meeste indruk maakte de actie van soldaat Charles DeGlopper die zijn leven opofferde om zijn collega's een vrije aftocht te geven. DeGlopper ontving hiervoor postuum de Medal of Honor de hoogste Amerikaanse dapperheidonderscheiding.

's Middags verplaatsten we ons naar Château de Brecourt in de sector van de 101ste Airborne Division. Nabij dit versterkte huis schakelde de Easy-coy bekend uit de televisieserie "Band of Brothers", een Duitse ingegraven batterij 105 mm geschut uit. Ook nu bleek dat agressief maar doordacht optreden de vijand kan verassen, waardoor de Easy-coy het initiatief kon nemen en behouden tot de kanonnen waren vernietigd. Tot slot van de dag werd Utah-beach bezocht waar de 4th Infantry Division aan land kwam.

*... middels
gerichte
vragen werden
de groepen
aan het denken
gezet ...*

Woensdag
12 april:
De landing op
Omaha Beach

De derde dag begon met een verplaatsing naar Vierville-sur-Mer op de westelijke grens van Omaha-beach. Vlak bij het strand staan enkele Duitse bunkers die deel hebben uitgemaakt van de Atlantik-wall. Op dit deel van Omaha-beach, met codenaam “Dog Green”, werd een tweetal presentaties gegeven over de organisatie van de Duitse verdediging en de lotgevallen van de Amerikaanse landingstroepen. In deze sector vielen de meeste Amerikaanse doden. Met name de Able-coy, 116 infantry-regiment, 29th Infantry Division leed zware verliezen. Deze compagnie had destijds een verliespercentage van maar liefst 96%! De ervaringen die deze mannen hebben moeten ondergaan is later aansprekend verfilmd in het eerste half uur van de film “Saving Private Ryan”, met de landing van de Amerikaanse “Rangers.”

Een 800 meter naar het oosten werden vervolgens de acties van de 52 jaar oude (!) Amerikaanse brigadegeneraal Norman Cota onder de loep genomen. Cota gaf destijds leiding aan de uiteindelijke doorbraak op Omaha-beach. Hoewel het terrein in de duinen privé-terrein was hadden we toestemming gekregen van een van de bewoonsters om dit te betreden.

Toen de 1ste batterij bij haar huis aanklopte, kregen we een warm welkom van madame Richard een vrouw van over de tachtig die ons trakteerde op diverse hapjes en drankjes. Over gastvrijheid gesproken! Het aangename werd met het nuttige gecombineerd, want vanaf haar huis konden we het strand vanaf de bovenzijde (de Duitse kant) bekijken.

Het Omaha-beach gedeelte werd afgesloten met een bezoek aan het daar aanwezige museum. De reis werd vervolgens voortgezet naar Pointe du Hoc waar in de oorlog een aanzienlijke Duitse kustbatterij was gestationeerd. De presentatie over de

acties van het 2de bataljon “Rangers” (225 man) die na een beklimming van de krijtrotsen, ongezekerd en onder vuur (dit is pas GVA klimmen!) deze kustbatterij hebben aangevallen maakte diepe indruk. Na deze voordracht werd het terrein bekeken. Wat meteen opviel was het enorme kraterlandschap. Ieder stukje grond is door vliegtuigbommen of granaten getroffen. De kraters hebben verschillende afmetingen, sommigen zijn 10 meter in doorsnee en 5 meter diep. De vele restanten van de Duitse bunkers spreken tot de verbeelding. De wetenschap dat hier nog steeds niet gevonden Duitse militairen liggen was voor velen een onthutsende gedachte.

De dag werd afgesloten met een bezoek aan de Duitse militaire begraafplaats in La Cambe, op deze begraafplaats liggen 21.160 gesneuvelde Duitse militairen begraven. De gesneuvelden liggen voor het merendeel met tweeën in een graf. De graven zijn afgedekt met kleine grauwe gekleurde grafplaten (30 bij 30 cm), die grauwe kleur is een bepaling die door de Geallieerden aan de Duitsers na eerste wereldoorlog was opgelegd.

Donderdag
13 april: Coleville
en de Britse
sector bij
Arrormanches

Op laatste battlefieldtour dag werd de Amerikaanse militaire begraafplaats in Colleville-sur-Mer bezocht. Dit kerkhof ligt op de klif boven Omaha-beach in de sector van de 1st Infantry Division. De indruk die dit kerkhof maakte was er een van onberispelijkheid. Uitstekend onderhouden paden en gazons waar geen grasspriet te lang is of over de rand groeit. Aan het begin van de begraafplaats staat een herdenkingsmonument bestaande uit een in een halve cirkel opgestelde zuilengang. Daarachter bevindt zich een tuin met een muur waarin de namen van 1.557 vermiste militairen zijn gegraveerd. De 9.386 graven (een ieder heeft hier in tegenstelling tot de Duitse begraafplaats een eigen graf) zijn gemarkeerd met een wit marmeren kruis of Davidster, die strak uitgelijnd staan opgesteld, uit welke hoek men ook kijkt. De 1ste batterij hield een korte ceremonie met kranslegging door de oudste en jongste rijder. Het bezoek werd afgesloten door een rondleiding van de Amerikaanse beheerder, die gewoon Nederlands sprak, omdat hij tot een jaar geleden beheerder was geweest in Margraten.

Na een kort bezoek aan de kunstmatige haven van Arromanche konden we als artilleristen natuurlijk niet voorbijgaan aan de “Battery de Longues.” Dit is de enige kustbatterij van de Atlantik-wall die compleet met bunkers en de vier stukken 150 mm geschut bewaard is gebleven. Na een presentatie over het strijdverloop van deze batterij, was er een bijzonder batterijappel waarin een aantal ridders op deze bijzondere plek werden bevorderd.

De battle fieldtour werd afgesloten met een rugbysportles op Ohama-beach.

Afsluiting

We kunnen terugkijken op een geslaagde battlefield tour, waarbij een stuk bewustwording van een deel van de geschiedenis en de gevolgen en impact van het militaire vak aan het licht zijn gekomen. Ook kunnen de ridders terugkijken op een kennismaking met de Franse culinaire kunsten, soms kon het eten worden aangemerkt als een grensverleggende activiteit.

Nederlands Artillerie Museum

WWW.NEDERLANDSARTILLERIEMUSEUM.NL

In het kader van optimaal gebruik van moderne communicatiemiddelen is er door medewerkers van het Nederlands Artillerie Museum een eigen website op het Internet gebouwd en in werking gesteld. Er bestaan nog een aantal aanlooppbleempjes maar degenen die fervent internetter zijn, zullen dat gaarne voor lief nemen teneinde ook op deze manier kennis te kunnen nemen van de “schatten” van het NAM.

Dank gaat uit naar aooi art bd B. Bakker die een opzet heeft gemaakt en naar aooi art J. van den Hof die er in is geslaagd de site in werking te stellen. Het NAM is nu digitaal te bereiken via www.nederlandsartilleriemuseum.nl. Heeft U aanbevelingen hoe het nog fraaier gemaakt kan worden of heeft U aanmerkingen op de inhoud, dan kunt U zich in verbinding stellen via de website, dan kunt U een e-mail verzenden via NAM.artilleriemuseum@mindef.nl naar de manager van het NAM, dhr. P. van Brakel. Mocht dat via de e-mail niet lukken, dan is een telefoontje naar 0525-657310 van harte welkom. Ook de Luaverzameling in Ede kunt U tegenwoordig rechtstreeks mailen via

museum.lua@RNLA.mindef.nl

ORNAMENTEN OP DE LEGERPLAATS BIJ OLDEBROEK

Naast de expositie in de paviljoens behoort ook een collectie groot en rollend materieel tot het erfgoed van het NAM. Dit materieel wordt door enkele enthousiaste vrijwilligers onderhouden en een aantal pronkstukken worden getoond aan het publiek tijdens speciale manifestaties zoals herdenkingsparades WO2, Open dagen KL, Open Monumentendagen, etc. Ook de meeste van de ornamenten op de LbO behoren tot de collectie van het Artilleriemuseum. Een van de laatste geplaatste stukken, is een M-114/39 die in schijnbaar schietklare positie in stelling is gebracht op een duide-

lijk zichtbare plaats bij de hoofdboort van de Legerplaats bij Oldebroek. Deze 155 mm houwtser staat ook 's nachts letterlijk in de schijnwerpers, met dank aan C-LFD 't Harde.

SCHENKINGEN

Het museum heeft in de afgelopen periode de volgende schenkingen mogen ontvangen:

- dhr E. van de Beek: een bajonet voor een geweer Lee Enfield
- dhr H.J. Meijer: boekwerk herinneringsuitgave stelling van Amsterdam 'Herinneringsalbum aan de mobilisatie van het Nederlandsche Leger', serie tijdschriften 'De Wacht' (jaargang '39-'40), 'bewijzen' van I-14 RA aan wmr H.J. Meijer, 6 voorlichtingsboekjes Bureau Protestants Geestelijke Verzorging KL, ROA-reeks: 'Het land van de moesson', 'De Spin' (verbindingsblad Holland - Indië)
- kol art bd J.H. den Hertog: diverse schildjes, een opzetkijker, een kwadrant, een GIT, een DT, een schootstafellineaal, diverse schilderijtjes en prenten, schild artillerie uit Chassékazerne Breda
- Nederlandse Federatie voor Raketonderzoek: een veld telefooncentrale
- lkol art bd A.C. de Bruin: een officiersabel compleet, een AT compleet
- dhr Ros: diverse tijdschriften, Stabelan, Tanda Kehormalan KNIL, maandblad 'Oorlog'
- res lkol bd P.M. Terzijlbergen: een zakboekje Mattheus Maas ingedeeld bij het Regiment Veldartillerie 7 Compagnie (1855).
- lkol bd D.K. Brouwer, d.t.v. het Intendance Museum: een kastje met kwartiermuts en een giberne.
- maj art bd H.J. van de Rest: een ansichtkaart 'soldaat' Korps Rijdende Artillerie.
- Legermuseum: een zakboekje (Maré)
- kol art bd P.W. Gorissen: een geklede tenue compleet met geborduurde "gouden zon".
- kol art bd J. de Haan: een jas DT, een geklede tenue met cape, pet en handschoenen, diverse schildjes en tegeltjes.
- lkol art bd M.H.B.M. Lurvink: diverse speldjes en wapenschildjes, een herinneringsbord, een dito beker, een vlaggetje, een

- antitank projectiel en een veiligheidswaarschuwing.
- owi art bd G. Boender: diverse instructiedia's.
- kol art bd H.W. Hiddema: een trommeltje met uniformstukken van lgen titulair KNIL H.R. MacGillavry.
- maj art J.W.L. Rodenburg: diverse bouwdozen van miniatuur vliegtuigjes, legervoertuigen en tanks met soldaatjes.
- smi M. Weerd: diverse voorschriften, IK-2-20, een boekje 'Onder de Wapenen' en een boekje 'Veiligheidskorps'.
- owi art W.J.F. Cox: een tinnen bord met gravering '129 Afdva Lance, Havelte'.
- mr J. Carp, uit de nalatenschap van zijn grootvader, lgen art tit E.A.D.E. Carp, door bemiddeling van ritmeester @ cavalerie bd H.A.Th. Carp: een (miniatuur?) van een richtmiddel in een kistje.

Alle schenkers worden bij deze nogmaals hartelijk bedankt voor hun bijdrage om het Artilleristisch erfgoed te completeren.

Heeft U nog voorwerpen en/of documentatie met een relatie naar Defensie en in het bijzonder naar de Artillerie en waarvan U afstand wenst te doen?

In dat geval even bellen met 0525-657310, fax 657311 of e-mail NAM.artilleriemuseum@mindef.nl voor een afspraak om het af te leveren in 't Harde c.q. museum.lua@RNLA.mindef.nl in Ede of om het op te laten halen.

INFORMATIE GEVRAAGD OVER RICHTMIDDEL

Onlangs heeft het museum een schenking ontvangen van een prototype van een mogelijk richtvlak of hoekmeetinstrument. De schenker (mr J. Carp en kleinzoon van de ontwerper) was niet zeker of dit een artilleriemodel betrof en of het ook in daadwerkelijk gebruik is geweest.

Wat we wel weten is: Het richtvlak is ontwikkeld door de generaal-majoor der artillerie E.A.D.E. Carp (1868-1948, gepensioneerd 1925 en daarna nog lid van het Hoog Militair Ge-rechtshof en in 1935 bevorderd tot lgen tit). Hij heeft het instrument vermoedelijk aan het Franse leger aangeboden, want het (miniatuur?) model is uit Frankrijk weer teruggezonden. Het is niet bekend of dit prototype daadwerkelijk

uitgevoerd en in gebruik is geweest. De afmetingen zijn ca 15 x 5 x 5 cm en is opgeborgen in een eenvoudige houten doos. Het simpel uitziend instrument is voorzien van een verstelbaar spiegelje op een gradenboog met een 90-graden-verdeling (rechte hoek) op een pootje (met twee bochten) dat ergens op geplaatst moet worden.

(Om verwarring te voorkomen: er heeft bij het KRA ook een genm art W.Th. Carp gediend en zijn groot tenue is ook in het NAM tentoon gesteld.)

Graag zouden we van de lezers willen vernemen of dit voorwerp (vermoedelijk uit begin 20^e eeuw) U bekend voorkomt of dat U er mogelijk ooit mee gewerkt heeft. U kunt u reactie telefonisch doorgeven aan dhr van Brakel (0525-657310) of via e-mail NAM. artilleriemuseum@mindef.nl. Per brief naar het NAM (adres zie vooraan in de "kop") kan ook.

"GEDONDER" BIJ DE REÛNIES VAN 6 RVA EN 3-2 RVA

60 jaar na hun opkomst onder de wapenen in 1946 werden op de Lkol Tonnetkazerne in 't Harde de reünies gehouden van 6 Regiment Veldartillerie (op 2 mei) en van de 3^e Afdeling van het 2^e Regiment Veldartillerie op 9 mei 2006. Deze eenheden waren net als 8 RVA (die op 16 oktober a.s. haar laatste reünie organiseert in Breda) ingedeeld als vuursteeneenheid bij een van de drie brigadegroepen van de C-Divisie "7 December" en hebben hun opdracht uitgevoerd in het voormalig Nederlands Indië in de periode 1946-1949. Ter gelegenheid van dit jubileum is door het Nederlands Artillerie Museum een quod met limber en 25-ponder ter beschikking gesteld. (Dank voor de goede zorgen aan de heren Mulder en Boot.) Daarmee werd tevens een reünieschot gelost. Bij 6 RVA werd een bediening geleverd door:

stukcommandant aooi H. Attema, richter kan C. Gimberg en lader kan J. Tiebot. Bij 3-2 RVA bestond de bediening uit: stukcommandant wmr C.E. Schouten, richter en afvuurder is J.Nieuwland, en stuksbediendes E.v.d. Knaap en M.Migchels. Dat alles gebeurde onder het toezien oog van Lou van der Poll (indertijd de batterijcommandant van de E-Batterij). 6 RVA kwam voor het eerst bijeen in regimentsverband, een reden om voor hun herdenkingsceremonie o.l.v. de regimentsoudste bgen art bd Dr. B Bouman een militaire kapel aan te vragen. Die muzikale steun werd geleverd door de Koninklijke Militaire kapel "Johan Willem Friso" uit Assen die ook het zingen van de eerste coupletten van het Marslied 7 December, het Wilhelmus en het Artillerielied door de reünisten begeleidde.

NATIONAAL OORLOGS- EN VERZETSMUSEUM TE OVERLOON

Op 3 mei j.l. was een deputatie van het Nederlands Artillerie Museum aanwezig bij de feestelijke opening van dit vernieuwde museum. 60 jaar na de oprichting is het museum uitgebreid met de volledige collectie van het Generaal Marshall Museum die inmiddels is verplaatst uit Zwijndrecht naar Overloon. In de immense en nieuwe Marshall-hal is al het groot materieel op indrukwekkende wijze thematisch opgesteld. Hierbij bevinden zich ook het 155 mm kanon Long Tom en de 8 inch houwtser getrokken van het Nederlands

Artillerie Museum die in bruikleen zijn gegeven. Een Long Tom kanon M1 (later M59 genoemd) telde een bediening van 11 personen. De zwaarste getrokken vuurmond in gebruik bij de KL, was de 8 inch houwtser M1 (later M115 genoemd) met een stuksbediening van 18 personen.

Als artillerietrekker werd een High Speed 18 ton gebruikt. De taak van de Long Tom is

anno 1965 overgenomen door het 175 mm kanon mech (M107) en in 1968 werden de gemechaniseerde 8 inch HW (M110) paraat gesteld.

Een bezoek aan het vernieuwde museum in Overloon is beslist de moeite waard.

VRIJHEIDSDEFILÉ IN WAGENINGEN

Het Vrijheidsdefilé in Wageningen op 5 mei 2006 werd geopend met het oprijden van een complete bespanning 6 Veld die werd gedemonstreerd door leden van de Groninger Vereniging voor Artillerie-traditie uit Usquert. Deze bediening o.l.v. dhr Huib Nijholt trad op in een uitmontering van veldgrijs uit de dagen van de mobilisatie mei 1940 die was geleverd door de Vereniging Historische Militaria.

ARTILLERIE ATTENTIES

Via het Artilleriemuseum in 't Harde en de Luaverzameling in Ede worden diverse artilleristische artikelen aangeboden. Een batig saldo komt ten goede aan de exploitatie van de exposities. >>>>>>

Artillerie Attenties Nederlands Artillerie Museum 2006

Toegang, Educatie en Routes	Prijs	Tot.
Toegang museum		
Betalende bezoekers Volwassen	• 2,25	
Kinderen tot 18 jaar	• 0,00	
Veteranen en defensiepashouders (alleen pashouder)	• 0,00	
Begunstigers NAM (2 pers per pas)	• 0,00	
Groep scholieren (afhankelijk van de groep)	• ===	
Verjaardagspartijtje (afhankelijk van de groep)	• ===	
Groep diversen (afhankelijk van de groep)	• ===	
Begeleidingskosten rondleider (op afspraak)	• 15,00	
Begeleidingskosten rondleider buiten openingstijd (op afspr)	• 35,00	
Geheime speurtocht per stuk (kinderen < 10 jaar)	• 1,00	
Kanonnen speurtocht per stuk (kinderen < 15 jaar)	• 1,00	
Speurders diploma	• 0,50	
Ornamentenroute op de LBO	• 2,00	
Bezoekersbrochure NAM	• 3,00	20/2006
Giften / donatie		
Minimum jaarbedrag begunstigers NAM	• 12,50	
Drukwerk		
Boek Vuur in Beweging, 325 jaar VA 1677-2002	• 20,00	
Boek Vestingartillerie in het Veldleger	• 20,00	
Boek de Reserve-Officier der Artillerie	• 20,00	
Beeld- en geluidsdragers		
CD Barbara Best	• 8,00	
CD diversen	• 5,00 tot	• 24,95
Gedistilleerd en toebehoren		
Kruik Barbara's Kruidenbitter 0,75 ltr	• 10,50	
Noodrantsoen BsK flesje 0,02 ltr met stenen bekertje	• 3,30	
Enkelschot; kruikje BsK 0,04 ltr.	• 1,85	
Artilleristje (glaasje op pootje) (evt met houten blokje)	• 2,75	
Super Kruik Barbara's kruidenbitter 2 of 3 ltr. (op bestelling)	• 39,40	• 53,50
Graveren koperen plaatje (op 2 en 3 ltr kruik)	• 6,50	
Borrelbeker aardewerk bruin	• 1,50	
Borrelbeker aardewerk bruin m embleem art, lua of Barbara	• 3,00	
Borrelbeker inschuifbaar met Artillerie-embleem	• 9,75	

Voor het uniform

Vlinderdas Artillerie (op AT toegestaan)	• 11,50	
Giberne Artillerie (op GLT en AT toegestaan)	• 300,00	
		op bestelling

Voor het burgertenuue

Wapendas Artillerie	• 10,00	
Stropdas overige	• 7,50	
Badge Artillerie of Lua	• 3,50	
Manchetknopen Artillerie per paar los (evt in luxe doosje)	• 7,35	• 9,30
Daspin Artillerie of Lua	• 1,75	
Dasklem Artillerie of Lua	• 3,50	
Revers speld Artillerie of Lua	• 1,75	

Miniaturen/ replica

Vuurmond 401	• 27,25 tot	• 83,95
Voorwagen 410	• 11,50 tot	• 37,60
Voertuig	• 1,95 tot	• 14,95
Kanon	• 9,95 tot	• 24,95
Bouwkit M109 155mm howitser	• 19,95 tot	• 26,50
Bouwkit Revell Pantzerhaubitze 2000	• 9,95 tot	• 39,95
Pistool 241	• 11,50 tot	• 23,25
Sabel klein 3030	• 7,50 tot	• 45,00

Winkel artikel Allerlei

Zwart halskoord met in rood opdruk NAM	• 1,50	
Paraplu in rood-blauwe Artillerie kleuren 18e eeuw	• 4,50	
Sfeerlicht Artillerie (zilver- en koperkleurig)	• 2,75	
Zwarte katoenen draagtas met rode opdruk NAM	• 1,50	

Afstoot

Ritselkist	• 1,00 tot	• 5,00
------------	------------	--------

Bestand balie (versie maart 2006); alle prijzen in/verkoop inclusief BTW.

28 & 29 september

Commandant OTCVust, de kolonel P. Fröling en
commandant 14e Afdeling Veldartillerie,
de luitenant-kolonel W.S. Rietdijk

nodigen alle artilleristen van harte uit voor de

WAPEN INFODAG ARTILLERIE

Doel groepen:

donderdag 28 september alle actief diende artilleristen

vrijdag 29 september Vip dag en genodigden
(tevens een tweede mogelijk voor actief diende artilleristen)

uitnodigingen volgen separaat!!!

ARTILLERIE VETERANEN ASSOCIATIE (AVA)

AVA: vroeger een bekende afkorting die hopelijk een nieuwe betekenis krijgt.

Naar aanleiding van de voorbereidingen van het defilé tijdens de tweede Nederlandse Veteranendag op 29 juni a.s. in Den Haag, kwam ik tot mijn ongenoegen achter dat het detachement van veteranen van het Korps Veldartillerie (dat sedert enige jaren steeds had meegelopen in

het Bevrijdingsdefilé op 5 mei in Wageningen) niet werd uitgenodigd.

Bij controle bleek dat alleen organisaties die zijn aangesloten bij het Veteranen Platform (VP) werden uitgenodigd. Na contact met het VP ontving ik alsnog een uitnodiging (waarvoor mijn dank). Inmiddels hebben zich wederom een grote groep veteranen gemeld om mee te lopen in het defilé of mee te rijden op de een van de militair historische voertuigen.

Deze handelwijze inspireerde mij tot het **aanmelden van de Stichting Korps Veldartillerie bij het VP**. De aanvraag is inmiddels in behandeling, waarbij een van de vragen is: hoeveel veteranen telt de achterban van de Stichting KVA?

Aangezien een stichting geen leden kent, ben ik ertoe overgegaan om een organisatie op te richten onder de naam **AVA (Artillerie Veteranen Associatie)** met als doelstelling: belangenbehartiging voor (jonge) artilleriesoldaten (als leden) en sympathisanten ingedeeld bij het Wapen der Artillerie. Onderscheid tussen de beide groepen is als volgt.

Artilleriesoldaten hebben hun taak verricht onder oorlogsomstandigheden en jonge artilleriesoldaten hebben hun taak verricht tijdens de zg. vredesmissies. Zij worden aangemerkt als lid van de AVA. Militairen die zijn uitgezonden naar vredesmissies maar nog in actieve dienst verkeren, hebben de status van aspirant jonge veteraan. Deze laatste groep kan dus toetreden tot de AVA als sympathisant en wordt lid op het moment dat zij de dienst verlaten en jonge veteraan worden. Een andere groep sympathisanten kan bestaan uit degenen die nooit zijn uitgezonden geweest, bijvoorbeeld de “koude oorlog veteranen”, voormalig dienstplichtigen en post-actieven.

Zoals U kunt lezen is de AVA “all ranks” en bedoeld voor alle artilleriesoldaten van KVA, KRA en KLUA. Inmiddels heb ik de wapenoudste en de korpscommandanten op de hoogte gesteld

*de AVA
behartigt de
belangen van
artilleriesoldaten
veteranen . . .*

van deze plannen en hun instemming en steun gevraagd. Ook zijn inmiddels reüniecomités van opgeheven eenheden en lichtenings dienstplichtigen aangeschreven voor mogelijke toetreding van leden en sympathisanten.

Een aantal **voordelen** voor veteranen en sympathisanten om toe te treden tot de AVA zijn:

- het **lidmaatschap van de AVA is gratis** (mits aan de AVA door C-KVA nader te bepalen faciliteiten ter beschikking worden gesteld).
- de AVA behartigt de belangen van artilleriesoldaten bij het Veteranenplatform, het Veteraneninstituut en andere instanties in deze sector.
- de AVA kan bemiddelen voor haar leden en sympathisanten naar de eenheden en organisaties die er bij het Wapen der Artillerie bestaan.
- de AVA kan bemiddelen bij het organiseren van bijeenkomsten voor veteranenmissies, reünies van opgeheven eenheden, lichtingsploegen, etc (ook voor post-actieven/ niet-veteraan).

Nadere informatie en opgave als lid, sympathisant of bestuurslid kan bij ondergetekende.

Digitaal via kva325@artillerie.nl, telefonisch via 0578-691646 of per brief naar Eperweg 21, 8181 ET Heerde.

Een aanmeldingsformulier voor de AVA ligt voor U klaar.

Lkol art bd F.T. Dürst

Aanmeldingsformulier

Artillerie Veteranen Associatie (AVA)

De AVA stelt zich ten doel de belangen te behartigen van alle bij haar aangesloten veteranen en (aspirant) jonge veteranen bij het Wapen der Artillerie en haar sympathisanten.

Dit antwoordformulier kan zonder postzegel teruggezonden worden aan:
OTCVust tav lkol bd F.T. Düirst Britt,
Antwoordnummer 1003,
8070 VJ ,t Harde.
Per fax via 0525-657336
of per e-mail naar
kva325@artillerie.nl

Bij deze meldt ondergetekende zich aan als lid van de AVA

Naam:

Rang:

Registratienummer:

(Indien onbekend, geboortedatum)

Nummer veteranenpas:

(voor (jonge) veteranen)

Adres:

Postcode:

Woonplaats:

Telefoonnummer:

E-mailadres:

Eenheid / eenheden waarbij uitgezonden geweest¹:

- 1.
- 2.
- 3.

Jaar / jaren van uitzending:

- 1.
- 2.
- 3.

Locatie(s) van uitzending:

- 1.
- 2.
- 3.

Voor nog actief dienende artilleristen

Huidige plaatsing):

Verwachte datum van dienstverlating:

Vragen en/of aanvullende opmerkingen:

1) Indien is deelgenomen aan meerdere uitzendingen dan gaarne allemaal opgeven.

36

AVA

PzH2000 biedt artillerie doeltreffende slagkracht Vuurdoop in Uruzgan

Tekst Gertjan van der Wal

Foto: wachmeester-1 Klijn, majoor Venekamp en Koninklijke Landmacht

Niet alleen op het Artillerie Schietkamp laat de Pantzerhaubitze 2000 al van zich horen. Ook in Afghaanse provincie Uruzgan staat deze fonkelnieuwe vuurmond bij de Nederlandse missie weldra zijn mannetje. “De stukken van Duitse makelij vervangen de oude M109’s. Ze vuren verder, bezitten

een betere bepantsering en vervoeren veel meer granaten”, vertelt overste Paul Lemmens.

In zijn kantoor in Legerplaats bij Oldebroek praat Lemmens – hoofd realisatie & voorbereidingsteam (RVT) PzH2000 – enthousiast over de houwitser. “Rond 1998 startte hier in het kenniscentrum op de Knobbel het opvolgingsproject van de M109 A2/90.” Na dik dertig jaar actieve dienst is hij op. “Het chassis is afgeschreven en reserveonderdelen moeilijk te krijgen.”

In die dagen bleek een aantal potentiële kandidaten voorhanden. Na een grondige marktverkenning passeerden de Britse AS90, de Zuid-Afrikaanse G6, de PzH2000 en de Amerikaanse Crusader de revue. Laatstgenoemde kwam nooit verder dan de tekenafel. “Voor de US Army werd hij te zwaar en paste niet langer in het concept dat zij voor ogen hadden.”

Opsporingsradar

Na een grondige analyse van alle prospectussen prijkte het Duitse product bovenaan het lijstje. “Het voldeed ruimschoots aan ons programma van eisen, inclusief opleidbaarheid en financiën”, blikt het hoofd RVT op die inventarisatie-

37

PzH2000

ronde terug. “Dit geschut is het meest geavanceerd en recentst in productie genomen. Er zit nog een groot groeipotentieel in.”

Bij de AS90 praat je volgens hem toch over een ouder type, ondanks de vele modificaties. Een volgend ijzersterk pluspunt van de PzH2000 noemt Lemmens het shoot & scootprincipe. “Hij komt in stelling, is dertig seconden later gereed tot vuren en maximaal tien schoten en een minuut verder vertrekt hij na een kortstondig tot verplaatsen gereed maken weer.”

Wanneer de chauffeur de achttien liter V8 RENK dieselmotor met dubbele turbo de sporen geeft, gaat hij er als een speer vandoor. Voor waden tot anderhalve meter deinst de houwtiser niet terug. Met zijn duizend paardenkrachten aandrijving bereikt hij een topsnelheid van ongeveer zestig kilometer per uur. “Op wegen, maar in oneffen terrein haalt hij dat natuurlijk niet.”

Clusterprojectielen

Andere kanshebbers beschikten eveneens over shoot & scoot, maar in beperktere mate. De pantzerhaubitze bemanning ontwikkelt zodoende vijandelijk vuur. Ze blijft binnen de bestrijdingscyclus van haar tegenstanders. “Hun reactietijd blijkt te lang. Wij zijn verdwenen voor ze ons in de peiling hebben. Zelfs met een opsporingsradar duurt doelverwerking even.”

Dit klappen uitdelen en er nadien tussenuit knijpen vereist moderne apparatuur. Iets wat de M109 ontbeert. “Een stelling betrekken vergt ruim een kwartier, aangezien de terreinmeetdienst ieder afvuurpunt eerst van een exact coördinaat voorziet.” Na één ronde schieten vertrek je daarom niet meteen. Dit maakt de kans op detectie levensgroot. “Je locatie is dan zeker achterhaald.”

Mocht de bemanning onverhoopt vijandelijk vuur trekken, zit ze redelijk beschermd. Het pantser weerstaat 7.62 millimeter kogels en scherfwerking van alle kalibers. Zijn voorganger biedt die protectie niet. “Een rubberen mat op de toren wapent de PzH2000 tegen clusterprojectielen. Aanbrengen daarvan kost nogal wat tijd, zodat het alleen bij een operationeel optreden gebeurt.”

Berichtenverkeer

Door een volledig geautomatiseerd stuk en shoot&scoot ontloop je dit onheil. “De bedienaars zijn in staat om de eerste drie schoten er in negen seconden uit te gooien”, benadrukt de

overste. De rest kan met een interval van zes seconden de schietbuis – met een doorsnede van 155 millimeter – verlaten.

In zijn bunker passen zestig granaten: brisant, licht, fosfor of rook. De boordcomputer bepaalt zelf wat hij waar zet. Dit geschiedt op een zo’n doordachte wijze dat hij te allen tijde de lader het gewenste presenteert. “Tijdens gevechtspauzes of half leeg vraagt hij om te reshufflen. De robot herordent dan naar eigen inzicht vervolgens de voorraad.”

De hit and run capaciteit vereist verder uiteraard een nauwkeurig navigatie- en ballistisch rekensysteem. “Aan de hand van aangeleverde meteorologische berichten bepaalt hij de juiste vluchtbaan en aantal kruitmodules.” Na uiterlijk tien schoten neemt het geschut een halve minuut om opnieuw in zijn uitgangspositie te komen, berichtenverkeer af te wikkelen en te verplaatsen.

Accuratesse

Een belangrijk aspect bij deze uiterst mobiele en autonome stukken vormt de aansturing en coördinatie. Het vuurleidingscentrum dirigeert de houwtiser vanuit bijvoorbeeld het afwachtingsgebied naar een plek. “Voor zo’n locatie gelden weinig randvoorwaarden. De PzH2000 wil alleen een open schootsveld en zijn koepel 360 graden kunnen draaien.”

Naast de invoering van het geschut ondergaan de betrokken eenheden – 11 Afdeling Rijdende Artillerie en 14 Afdeling Veldartillerie – een ingrijpende reorganisatie. Naast het verkennings- en waarnemingsvoertuig Fennek doet het AF-SIS zijn intrede. “Dit advanced fire support information system vormt een volledig Nederlandse ontwikkeling.”

Dit uitgekiende technische hoogstandje maakt de afdelingen uitermate flexibel. “Op elk niveau van de strijd wisselen we voortaan gegevens uit en zetten het geschut in.” Een enkele vuurmond koppelt de artillerie aan een waarnemer, een batterij aan een bataljon en een afdeling aan een brigade. “Op maat en met accuratesse bedienen we onze opdrachtgevers.”

Toetsenbord

Zodoende faseren 13 en 43 gemechaniseerde brigade hun 120mm mortieren uit. Op compagniesniveau keert zijn kleine

broertje de 81 mm in geringe aantallen bij de manoeuvrebataljons terug. “Wij nemen de nabijsteun over en garanderen het”, verzekert Lemmens. “Meer dan vroeger zetten we stukken langdurig en verder van huis in.”

Als andere troef kaart de overste het Battlefield Management System aan. Onder de noemer BMS verschaft het militairen wat heet situational awareness op het strijdtoneel. “Op een monitor ziet een stukscommandant waar hij en zijn collega’s zich bevinden. Verplaatsingen zijn tevens op de digitale kaart zichtbaar. Dat verschaft een beeld van de actuele situatie om hem heen in het veld.”

Om alles in goede banen te leiden, beschikt ieder stuk over drie computers. Degene voor het verwerken van vuuropdrachten vervult de voornaamste rol. Naast dit op Windows draaiende brein staat de leidinggevende een main control unit ter zijde. “Dit toetsenbord met eigen functionaliteitsknoppen gebruikt hij voor de bediening van een deel van de vuurmond.”

Puntdoelen In 2007 behoort Multiple Rounds Simultaneous Impact tot de opties. In gewoon Nederlands staat dit MRSI voor het gelijktijdig inslaan van meerdere granaten. Afgeleverd door één en dezelfde houwitser. Iets wat de capaciteit van de enkele vuurmond sterk verhoogt. “Je past de vluchttijd aan door in verschillende baanhoogtes en ladingen te schieten.”

Het eerste projectiel van hoogstens zes vliegt met een hoge lading in de grootste boog op het doel af. De laatste nadert juist zo vlak mogelijk. “Als de calculator juist rekent, krijgt de vijand het sextet met een speling van twee seconden om de oren.” Een enkel stuk verzorgt dan een enorme slagkracht. “Iets wat met de M109 niet lukt.”

Dit potentieel herhaalt de bemanning indien gewenst meerdere malen. Vanaf eind dit jaar heeft zij ook de keuze uit insensitive high explosive (IHE) munitie*. Deze granaten met scherfwerking tegen zachte en middelharde objecten hebben een bereik tot veertig kilometer. “In de toekomst schaffen we misschien “slimme” geleidemunitie aan. Die schakelt puntdoelen als een tank uit.”

Laadarm De hoge vuursnelheid vraagt de nodige logistieke inspanningen. In de ogen van de overste kan dit de fysieke distributie, zoals het proces van aan- en afvoer tegenwoordig heet, danig op de proef stellen. “Scania’s transporteren hun vracht naar een verzamelgebied. De houwitser pikt het daar vervolgens op. Als wij flink van leer trekken, gaat het om enorme aantallen.”

Het aanvullen van granaten in de PzH200 blijkt een fluitje van een cent. Aan de achterzijde bevindt zich een laadgoot. Daarop gelegd vervolgt hij vanzelf zijn weg. Een stukscommandant voert van tevoren in wat hij op de munitieplaats inneemt. “De boordcomputer stalt ze zodanig dat elk type onmiddellijk beschikbaar is.”

Eenmaal binnen het voertuig draait het projectiel negentig graden omhoog. Een laadarm pikt het op en tilt het naar het depot. De robot, die zich bevindt tussen het vierde en vijfde loopwiel, plaats de munitie daarna in één van de compartimenten. “In deze stellages passen drie of vier exemplaren.”

Noodzakelijke drills Het optoppen van de vuurmond volbrengt hij grotendeels op eigen kracht. Slechts het aanbieden van 46 kilo massa blijft mensenwerk. Momenteel denkt het hoofd RVT overigens na over alternatieven. “ARBO-technisch gezien is het beuren van die last niet optimaal. Een hefhelpmiddel biedt wellicht uitkomst net als het aanleren van een goede tilhouding.”

Mochten alle systemen het begeven, kan de bemanning veel zaken handmatig regelen. Wat te denken van het opbergen van de granaten, richten tot het afvuren met het klassieke touwtje. Draaien van de toren is geen pretje, weet Lemmens uit eigen ervaring. “Je bent vijftientig minuten bezig om helemaal rond te gaan. Drie dagen later heb je nog lamme armen.”

Na enkele aanpassingen trainen militairen die handelingen op hun eigen stuk. “Binnen twee uur verandert een parate PzH2000 in een onderwijsleermiddel, inclusief oefengra-

naten. Het enige wat niet kan, is er dan mee rijden.” De houwitsers schotelt haar bedienaars 45 denkbare defecten voor. “Een groot deel van de noodzakelijke drills dient ze onder de knie te krijgen.”

Helderheidsversterker

De omscholing van de eerste vijfkoppige bemanningen ging inmiddels in 't Harde van start. Waar de stukscommandant bij de M109 met name een leidinggevende rol had, moet hij nu flink aan de bak. “Hij zit achter het bedieningspaneel en regelt de inzet.” Een ander verschil schuilt in de taak van de chauffeur. “Hij is nu alleen belast met het manoeuvreren.”

Gedurende het vuren zit de bestuurder op zijn stoel met de luiken dicht. Laveren gebeurt met een formule-1 stuurwiel: met digitale aanwijzing van snelheid, toerental, verlichting en afstand. “Hij kan volautomatisch rijden tot de vierde of handmatig schakelen maar dan slechts tot de derde versnelling”, verduidelijkt de overste.

Voor wat in jargon rijden onder pantser heet, staan hem of haar twee periscopen terzijde. Mocht er sprake zijn van slecht zicht biedt een derde generatie helderheidsversterker uitkomst. Een achteruitrijcamera ontbreekt. Een lader/afvuurder completeert tenslotte het basisdrietal dat een vuurmond inzetbaar maakt. “Er moet dan geen tegenstander in de omgeving opduiken.”

Poolgebieden

In zo'n geval neemt de toegevoegde richter dat doel op de korrel. “De houwitsers opereert dan als tank.” Lemmens stelt dat deze zelfbeschermingsmethode, naast de MAG 2000 boordmitrailleur, tot 2.5 kilometer doeltreffend is. Zonder problemen schakel je een pantservoertuig uit. “Het enige nadeel is dat je niet rijdend kunt schieten. Het eerste schot moet dus raak zijn.”

Een derde kanonier brengt het team op oorlogssterkte. In geval dat de robot er de brui aangeeft, waarborgt hij de aanvoer van munitie. Elk van deze artilleristen vindt onderdak in de koepel. “Vanwege ruimtegebrek verbleef de restbemanning van de M109 – twee stuksbedienden – in een DAF YA 4442 volgvoertuig.”

De PzH2000 onderscheidt zich bovendien in het comfort: ergonomische aspecten van een nieuwe generatie. Zo komt er een koelsysteem voor de lading en het personeelsgedeelte. Een standkachel ontbreekt evenmin. “In zijn uiteindelijke configuratie opereert hij wereldwijd. De poolgebieden daargelaten.”

Mentale belasting

In het woestijnachtige en warme Afghanistan kan de houwitsers prima uit de voeten. Drie worden er daar gestationeerd. Een bij het Nederlandse hoofdkwartier in Tarin Kowt, de ander bij basis Deh Rawood en de laatste geldt als reserve. Voor de M109 gaat die vlieger niet op. “Het is de vraag of de inzittenden die omstandigheden bolwerken. Zeker is dat het mij geen pretje lijkt.”

De enige beperkende factor die Lemmens voorziet, zijn de militairen “De hoge werkdruk en intensiteit verlangt veel van hun concentratievermogen.” Niet de lichamelijke, maar mentale belasting weegt bij een continue inzet het zwaarst. “Is zo'n dagenlange vuursteun aan één stuk echter reëel? Bij de artillerie blijft het hollen of stilstaan.”

**Naast de IHE verschiet de PzH2000 de oude HE, rook, fosfor en lichtgranaten van de M109. Deze hebben echter maar een maximale dracht die ligt tussen de veertien en achttien kilometer.*

PzH2000

Fabrikant: Krauss-Maffei Wegmann (KMW)
Lengte: (zonder schietbuis) 8330 mm
Lengte: (met schietbuis) 11630 mm.
Breedte: 3560 mm.
Hoogte: (minimaal) 3065 mm.
Hoogte: (maximaal) 3460 mm (met mitrailleur en periscoop)
Gewicht: 55 ton
Motor: 8 cilinder diesel, 736kW
Topsnelheid: 65 kilometer per uur
Bereik: 420 kilometer
Bemanning: 5 personen
Bewapening: 155 mm L52 (52 x 155mm vormt lengte schietbuis), boordmitrailleur MAG 2000 en rookgranaatwerpers

Overtollige stukken

De Koninklijke Landmacht heeft 57 PzH2000-5's aangeschaft. Daarvan blijken er 36 bestemd voor de parate eenheden. Momenteel vindt de omscholing van het eerste peloton van 14 Afdeling Veldartillerie plaats. April 2007 bereikt zij met de nieuwe houwitsers hun operationele status. Haar collega's van 11 Afdeling Rijdende Artillerie volgen daarna. Anderhalf jaar later ronden zij hun omschakeling af. Gelijktijdig met deze gehele periode rolt iedere maand één exemplaar van de productieband.

Naast deze vuurmonden zijn er drie bestemd voor opleidingsdoeleinden. De resterende achttien stuks – geleverd na augustus 2008 – gaan in de verkoop. Met de ontbinding van 41 Gemechaniseerde brigade en daarmee 41 Afdeling veldartillerie zijn ze niet langer nodig. Vanuit Noorwegen bestond enige tijd belangstelling voor deze stukken. Deze zogeheten Noorse deal, waarbij de uitwisseling van materieel centraal stond, ketste af.

De Scandinaviërs vinden dit geschut niet passen bij lichtere eenheden. Welke de hoofdmoot van hun krijgsmacht vormt. “Ons land houdt twee zware gemechaniseerde brigades in stand, waarbinnen deze pantzerhaubitze prima past. Samen met de Leopard-2, het CV90 pantserrupsvoertuig en de Fennek kan ze het hoogste geweldsspectrum aan”, zegt overste Lemmens. Concrete belangstelling van andere gegadigden is hem onbekend. Het hoofd RVT wijst er direct op dat alle eventuele onderhandelingen buiten hem om gaan, aangezien de bal in Den Haag ligt.

O
O - O - O - O - O
O

De rubriek “personeelsmutaties” wordt met de grootste zorg samengesteld. Ondanks het feit, dat wij meerdere bronnen raadplegen, is het haast onmogelijk om volledig te zijn. Omdat het personeel een beschikking krijgt bij uitzending en bij terugkomst, is het niet altijd duidelijk of het om een nieuwe functie gaat of voortzetting van de “oude” functie. Bij deze dan ook een verzoek aan onze lezers, om, indien u aanvullingen / wijzigingen heeft, dit aan ons te melden. Dit kan uiteraard via de mail. Ons adres vindt u vooraan in de Artilia.

Ook deze keer is het haast onmogelijk om volledig te zijn, omdat de informatievoorziening vanuit het Haagse enigszins stagneert, dit komt door de implementatie van Peoplesoft. Uit de brieven met daarin de functietoewijzing is niet te achterhalen bij welke eenheid men geplaatst wordt en in een aantal gevallen is ook niet duidelijk welke rang men bekleedt.

We hebben er nu nog een probleem bij aangezien we de contactpersoon in Den Haag moeten ontberen. Wij hopen dat u begrip voor dit ongerief wilt opbrengen en doen er alles aan zo snel mogelijk weer met een complete lijst te komen.

Personeelsmutaties

Bevordering tot:

Miv	Naam	Rang
?	Huisman H.A.	Owi (tijdelijk voor duur uitzending)
?	Ferrando P.C.E.	Owi
011006	Gaal R.G.	Owi
?	Gilissen M.	Owi
011006	de Jongh J.A.C.M.	Owi
?	Kleist D.H.	Owi
010906	Muggie R.W.H.	Aooi
?	Hollestelle J.P.	Aooi (tijdelijk voor duur uitzending)

Leeftijdsontslag / Eervol ontslag

Datum	Naam	Rang
?	Lodewikus F.H.A.	Owi
010806	Kuivenhoven B.	Aooi
010806	Roelofs H.H.	Aooi
230806	Lejeune J.J.F.	Wmr
011006	Heijlaerts J.J.M.	Aooi
?	Blanken G.R.	Owi
?	Hop F.G.	Owi

Manege 11 AfdRA gastheer Voorjaarsrally NRSV

door Wim Speth

‘Officieren in de garnizoenssteden hielden vroeger hun vaardigheid onder andere op peil door regelmatig kaartleesoefeningen te paard te houden. Daarbij werden soms notabelen, die de kunst van het paardrijden meester waren, uitgenodigd hen te vergezellen. Na de oorlog zijn

de rollen omgedraaid en hebben de burgers het heft in handen genomen om de traditie niet verloren te laten gaan.’

Luitenant-kolonel bd Laurens Winkelman, oud-reserve officier der cavalerie, verhaalt over de geschiedenis van de Nederlandse Ruiter Sport Vereniging, terwijl de deelnemers aan deze zogenaamde Voorjaarsrally in de vroege ochtenduren van 8 april hun opwachting maken in de fraaie manege van de Gele Rijders. Enkele dagen daarvoor heeft hij samen met Kpl1 Iris Snijders de route in de omgeving van het Artillerie Schiet Kamp uitgezet en verkend. Nu is het de beurt aan de ruiters om hun weg op het uitgezette traject te volgen en de daarbij behorende controlepunten te vinden.

‘Wij organiseren ieder jaar diverse rally’s, waaronder een vierdaags evenement waarbij de ruiters elke dag 50 kilometer dienen af te leggen. Zaak is het om de krachten van het paard zo te verdelen dat de conditie tijdens die vier dagen wordt opgebouwd. Een dierenarts controleert de rijdieren regelmatig en wanneer blijkt dat een ruiter teveel van zijn paard vraagt wordt hij onherroepelijk uit de strijd genomen.’

Deze dag moeten de militairen, in de rang van generaal tot soldaat, en burgers in teams van 2 of 3 ruiters een afstand van ongeveer 35 kilometer overbruggen. Daarvoor hebben zij, inclusief het intekenen van de route en een verplichte rust van 30 minuten, zes uren de tijd. Het rijden van de juiste route wordt gecontroleerd aan de hand van herkenbare punten in het terrein of borden met nummers die moeten worden genoteerd. Een slim systeem van bonuspunten dient om te voorkomen dat teveel teams als ex aequo worden gekwalificeerd.

Na de inschrijving ontvangen de deelnemers een kaart en een routebeschrijving. Deze route dient te worden ingetekend op de stafkaart waarna men vervolgens gereed is te vertrekken. Maar niet nadat dierenarts en paardenspecialist Frans Arts de

edele viervoeters aan een korte inspectie heeft onderworpen. ‘De stelregel van de vereniging is dat de paarden vanaf de start tot aan de finish in goede conditie moeten zijn en blijven. Ik controleer voor aanvang van de wedstrijd, tijdens de rust en na afloop, de regelmaat van de hartslag, de ademhaling en de benen. Het paard moet in goede vorm zijn en mag niet kreupel lopen.’

Het tenue van de ruiters is

zeer divers en varieert van de modernste militaire rij uitrusting tot enigszins feodaal aandoende kleding van de aanwezige burgers. Ook combinaties van de verschillende modellen worden, mede gezien de weersverwachting, ten toon gespreid.

11 AfdRA is uiteraard ook vertegenwoordigd. Kpl1 Marije van der Leeuw en kpl Daan van Esch vormen een team, terwijl rijder Renske Dost in het gezelschap van een huzaar eerste klasse op pad gaat. Beide teams vertrekken op tijd en, zo te zien, in ieder geval in de goede richting. Nadat om ongeveer 11.00 uur de laatste koppels uitgezwaaid zijn daalt voorlopig rust neer op de manege totdat om ongeveer 15.00 uur de eerste teams weer opduiken. Daaronder ook onze artilleristen. Binnen de tijd en met naar verwachting weinig strafpunten melden zij zich bij de dierenarts voor een laatste controle. De paarden van de Gele Rijders blijken in puike conditie te zijn en mogen van een koude (benen)douche gaan genieten. Ook de ruiters en paarden die volgen lijken niet overmatig vermoeid te zijn, al doen stramme benen van ruiters en paarden tijdens de verplichte draf voor de keuringsarts anders vermoeden. Bij de prijsuitreiking mogen de deelnemers van 11 AfdRA een welverdiend applaus in ontvangst nemen voor hun klassering bij de beste tien teams. Dat zij daarbij de beide generaals der cavalerie achter zich weten geeft extra glans aan hun prestatie. Met dank aan de gastheer, plaatsvervangend afdelingscommandant majoor Gerard Berkers, en de medewerkers van de manege wordt het evenement met een uitstekend verzorgde maaltijd in stijl afgesloten.

Nieuwe tenuen voor het ROA

Hartelijk dank voor de gestaag druppelende stroom van Gelegenheids-tenuen (GIT) die ik rechtstreeks of via het NAM mocht ontvangen voor de muzikanten van het Reünie Orkest Artillerie Trompetterkorps. De vermelding is mogelijk reeds gedaan bij de schenkingen aan het NAM.

Onlangs ontving ik een GIT's van lkol bd Ruczinski (via kol bd Venneman), kol bd Den Hertog, genm Bertholee, lkol bd Penning, kap bd Brood, kol bd Meyer, lkol bd

Vermeulen, kap bd Winkel, kol Hoekendijk en een aantal uit het depot van het NAM.

Het blijft desondanks een klus om aan de forse muzikanten een passend uniform te verstrekken. Ook wordt gezocht naar mogelijkheden om grotere maten kwartiermutsen veldartillerie (zwart met rode rand, artillerie-embleem en dito kwastje) Bij de firma Hassing kunnen die voor circa •75,- per stuk worden aangemaakt. (Zoekt U nog naar betere redenen om lid te worden van de Stichting Vrienden van het ROA?)

Als de overbruggingsperiode tussen het zwartrode ROA-tenue en de GIT's met kwartiermuts veldartillerie, zijn we ertoe overgegaan om de muzikanten het sedert september 2005 als organiek tenue vervallen tweekleurige Dagelijkse Tenue (DT) te verstrekken. Dankzij een grote inzamelingsactie bij de artillerie-eenheden in 't Harde is een behoorlijke partij uniformen bijeengebracht waaruit kan worden geput. Evenwel blijven ook deze DT's van harte welkom op het inzamelingspunt bij de korpsadjutant Veldartillerie (aooi J.E. van der Steen) in het Stafgebouw OTCVust (geb. 240) op de LbO. Afgeven bij het NAM kan ook.

Het streven is om op 5 mei voor het eerst tijdens het Vrijheids-

defilé in Wageningen in dit tenue te verschijnen. Dankzij voortvarende actie van de projectofficier tenuen voor het ROA, dhr Roland Nieuwpoort, zijn de epauletten inmiddels gesierd met de (voor de ouderen onder U) bekende muziekliessen die als schuifpassant speciaal voor het ROA zijn vervaardigd. Ook wordt als mouwembleem door het ROA het embleem van de Legerkorpstroepen (met oranje ster) gevoerd. Zodoende krijgt het ROA ook visueel een steeds meer militaire uitstraling.

Concerten ROA

Op zaterdag 18 maart jl. heeft het Reünie Orkest Artillerie Trompetterkorps met 37 leden een daverend concert gegeven in de sporthal "De Marse" (welk een passende naam) in Ruinen.

Ditmaal zonder de vaste dirigent Henk van 't Veer, maar de waarnemend dirigenten Pierre van Lanen en Nico van Oudheusden leidden het ROA met succes door een 14 muziekstukken tellend programma met muzikale hoogtepunten. Pierre was bij het ATK in Harderwijk eind jaren '70 en is ook saxofonist bij het ROA en dirigent van het Regionaal Politie orkest NoordBrabant-Noord ("de Blau Bokse" in Oss) en tevens dirigent bij zijn plaatselijke harmonie "Irene" in Beers. Nico was als hoornist ingedeeld bij het ATK in 1963-64 te Breda. Nu speelt hij bugel bij het ROA en was adjunct-directeur van de Muziekschool Hoekse Waard. Hij is dirigent van het Seniorenorkest Hoekse Waard, van "Harvano" uit Brabant en van het Blokfluitensemble "Anonymus". Als finale werd de mars "Sons of the Brave" ten gehore gebracht samen met de plaatselijke fanfare "Crescendo". Uit het enthousiasme van het publiek kon worden opgemaakt dat zij hadden genoten. U heeft weer wat gemist. Onder hen bevonden zich ook een aantal oudartilleristen van 14 Afdva uit Nunspeet en 42 Afdva uit Assen die gevolg gaven aan de oproep om staande het Artillerielied mee te zingen.

In de voor dit jaar geplande optredens zijn een aantal wijzigingen aangebracht. Ik verwijs U hiervoor graag naar onze website www.reunieorkestartillerie.tk

Herdenking in Bosnië

Banja Luka, Bosnië; *“Indrukwekkend” is wellicht de enige juiste bewoording voor de groots opgezette ceremonie die op 4 mei plaats vond om exact 20.00 uur, ter gelegenheid van de Dodenherdenking bij de pas geplaatste en ingerichte Kapel op de BLMF (Banja Luka Metal) Factory in Banja Luka, Bosnië-Herzegovina.*

In aanwezigheid van een delegatie buitenlandse genodigden en alle op de Banja Luka Metal Factory gelegerde Nederlandse militairen werden er op indrukwekkende wijze aandacht geschonken aan de overleden militairen, niet alleen gevallen tijdens de laatste Wereldoorlog, maar ook de overledenen tijdens de naoorlogse missies.

De twee minuten stilte ter nagedachtenis werd vooraf gegaan door de “Taptoe”, welke werd geblazen door een trompettist van het Fanfare Korps Nationale Reserve. Die was speciaal voor deze gelegenheid uit Nederland overgekomen. De twee minuten stilte, waarbij het gehele verkeer op de BLMF was stil gelegd met medewerking van het Engelse Commando, werd afgesloten met het spelen van het “Wilhelmus te velde”, wat gebruikelijk is bij een herdenking als deze.

Na afloop van deze emotionele en stijlvolle momenten werden er kransen gelegd door de commandant van het Contingentscommando en de Contingentsadjutant, de commandant van Normal Framework Operationscoy en de CSM, de commandant Supportcoy en de CSM en het hoofd van het Liaison and Observationsteam organisatie bij het recentelijk geplaatste monument “Ter nagedachtenis aan de overleden Nederlandse militairen in het voormalige Joegoslavië”, wat uit de recentelijk opgeheven “Dutch Base Bugojno” was meegenomen.

Met het spelen van de ‘Taptoe’ en ‘Het Wilhelmus te velde’ kreeg het geheel een bijzonder karakter. De aanwezigheid van de Artillerie bij deze gebeurtenis werd tot uitdrukking gebracht door een Rood/zwart lint aan één van de kransen.

*m.v.g. H.G.P. Kemp
Contingentsadjutant
Bosnië-Herzegovina & Kroatië
Banja Luka*

Geschiedenis van de 7e Afd. Veldartillerie OVV

Jaar 1949 van 1 januari tot 7 mei

1 januari	21 man van de O-Batterij onder Wmr. Ruiten richten bij de brug van Harean een post in, waar zij veel succes boeken. Daar er op artilleristisch gebied niets is te doen, is de gehele batterij druk in de weer met konvooi begeleidingen, patrouilles en wachten.
5 januari	N-Batterij neemt deel aan een zuiveringsactie van 5-11 RI richting Dolok-Sanggoel. Er wordt twee maal geschoten. Overigens is er niet veel te doen in Balige. De “Tabinta” is door Kastermans weer op dreef geholpen en geeft enig vertier op het meer, al vaart hij niet naar Nederland.
6 januari	De N-Batterij hoeft niet meer in Balige te blijven en wordt toegevoegd aan Inf. III. Daarmee gaan ze op mars naar Tarutung, waar ze logeren bij de O-Batterij en de volgende dag door naar Sibolga.
9 januari	N-Batterij gaat met Inf III weer verder. Zij doet dienst als pantserspits, verbindingsafdeling en veldgenie, maar niet als artillerie. De “Bromo” verdwijnt met caisson en al in het ravijn, maar wordt weer omhoog gelierd. In Bantag Toroe wordt overnacht. De volgende dag door naar Padang Sidempuan. Kapitein Brinkgreve wordt plaatselijk Commandant te Tarutung.
18 januari	Marihat wordt opgeheven. Post Prapat wordt door wmr v.d. Linde met 18 man overgenomen van Inf III. Zij worden gelegerd in “Eudamonia”, een mooie naam voor een mooi huis. De batterijen en de twee infanterieposten Harean en Prapat, schreeuwen allemaal om meer personeel. Gelukkig is het aantal zieken erg afgenomen. De staf wordt “uitgekamd”; wat er over blijft valt van de ene wacht in de ander. De Onderofficieren houden ‘s nachts garnizoens patrouilles, ter versterking van de veel te kleine MP. Siantar is als begin en eindpunt der konvoien naar Tapanuli een pleisterplaats geworden, waardoor de staf, beter het “stafje” een soort Subsistentenkader is geworden. Geregeld komen er om en nabij de 30 man eten, slapen en mandiën, hun wapens opbergen, hun kapotte auto’s repareren, barang opslaan, telefoneren enz.

De 2 logeerkamers in de kazerne zijn veel te klein geworden, zodat het bijgebouw, zolang het nog overeind blijft staan als doorgangshuis wordt ingericht, onder wmr Versteeg.

- 21 januari Geldof en Kruit gaan naar Korboes, een blauwpijperspost bij Tigaras, waar zij een radiopost verzorgen. Later gaan ze naar Seriboe-Dolok. De dagelijkse radioverbinding tussen staf en batterijen is uitstekend. Vele nuttige en onnuttige zaken worden doorgegeven.

- 28 januari De brug in de grote weg bij Batang-Toroe is nog steeds kapot. Auto's kunnen er niet op eigen kracht overeen. N-Batterij stationeert er een lierploeg. Er wordt hard gewerkt, nog iets harder gegeten. De planters en -sters zorgen ervoor, dat de ploeg hier nooit meer weg wil.
- 30-31 januari Een patrouille van Post Harean pakt een beruchte "gesalieuerde beul", in bezit van pistool en bijl.
- 1 februari Wachtmeester Varkevisser vertrekt naar Holland, niet geheel tegen zijn zin.
- 3 februari Kan. van Leeuwen sneuvelt bij Tarutung. Hij maakte deel uit van een verkenningspatrouille, in twee brencarriers, ten behoeve van de Genie. Zij rijden in een hinderlaag, van Leeuwen wordt door een gewerschot in het achterhoofd getroffen. De korporaal Korenhof wordt licht gewond bij het overnemen van de bren van van Leeuwen. Een van de carriers kan nog rijden en gaat hulp halen. Na het opdagen daarvan kan de patrouille terugkeren.

- 4 februari Vanuit het hospitaal, waar ook de kerkdienst gehouden wordt: wordt van Leeuwen te Tarutung begraven. Eenvoudig maar goed verzorgd en indrukwekkend is de plechtigheid.
- 8 februari Henk Levy is geboren. Een hele rust voor vader en Afdeling.
- 14 februari Wmr. Ruiten probeert een 2-inch mortier: 3 doden (bij de vijand).
- 16 februari Korp. Vogels, fourier na het vertrek van wmr. Varkevisser, wordt wachtmeester.
- 21 februari Kan Daan de Jong sneuvelt tussen Prapat en Porsea. Hij bracht met zijn driekwarttonner een patrouille een eind op weg, toen in een hinderlaag reden. Korporaal Ensel, Duchateau, Aarts en de anderen die er bij waren, weten door hun voortreffelijk optreden nog grotere rampen te voorkomen. Aarts wordt licht gewond aan de knie.
- 22 februari Kan de Jong wordt te Medan op het ereveld begraven, van-uit het militair hospitaal, waar eerst door Ds. Dekker een korte dienst in de kapel wordt gehouden.
- 25 februari Lt. van Os vertrekt met Recuperatieverlof.
- 5 maart Aanval overdag op post Harean. Mooi schot van Buisman.
- 17 maart Konvooi begeleiding van Tarutung naar Onan Hasan. De voorste trekker krijgt een en ander te verduren. Verschillende kogels vliegen tussen de inzittenden door. Gelukkig houdt Postma het hoofd koel en rijdt rustig door.
- 24 maart Het begin van het einde: De afdeling gaat concentreren. Dit heeft zeer veel voeten in de aarde, omdat noch Troepen-Commandant

- Tapanuli, noch Commandant Inf III de batterijen wil loslaten. Er zijn dan ook zeer vele besprekingen, telefoongesprekken en telegrammen aan vooraf gegaan, maar vandaag begint het: Korporaal Harkema komt met enige kwartiermakers in Prapat aan.
- 27 maart De helft van de N-Batterij rijdt van Padang Sidempoean naar Sibolga. De volgende dag naar Tarutung, waar zij haar intrek neemt bij de O-Batterij.
- 29 maart O-Batterij vertrekt naar Prapat, uitgeleide gedaan door Luitenant Kolonel Trebles, die de batterij veel lof toezwaait en kans ziet de AAT een driewerf hoera op de artillerie te doen toebrengen. 's Avonds grote opwinding in het verlofcentrum.
- 30 maart Tweede gedeelte van de N-Batterij gaat ook op stap, vandaag naar Sibolga, morgen naar Tarutung. Kwartiermakers gaan vast naar Prapat. De O-Batterij levert in Siantar haar materiaal in bij de Staf.
- 4 april De gehele afdeling zal worden doorgelicht door Dr. Jakobs in Siantar. Dagelijks worden er in razend tempo 18 man afgewerkt. Geen slachtoffers.
- 5 april N-Batterij arriveert in Prapat. Ze zijn vrijwel uitgehongerd in Padang-Sidempoean, maken althans die indruk op Jaap van het verlofcentrum, die voortaan tweemaal zoveel, als voor normale mensen moet koken.. Prapat is overstromd met Artilleristen. In "Wijde Blik", "Frisia" en "Karbouwenkop" genieten zij een korte, welverdiende rust, al vis-sende, zwemmende, kaartende en biljartende.

- 8 april Het 3-jarig bestaan der batterijen wordt te Prapat gevierd. Eerst wordt door Majoor van Manen het "Ereteken voor Orde en Vrede" uitge-reikt, daarna sampanwedstrijden, een gekostumeerde voetbalwedstrijd die bijna in het water valt, maar door Teunis wordt opgehaald, dan een rijsttafel in het Verlofcentrum, gevolgd door een zeer opgewekt, wat luidruchtig samenzijn.

- 11 april Broekhuizen en Lt. Levy gaan over naar de IVe Afdeling (KNIL). Het commando over de N-Batterij wordt te Prapat aan Lt. Lakerveld over-gegeven.
- 13 april Groot nieuws: De demobilisatie wordt voortgezet. De Afdeling zal voor september aan de beurt komen.
- In Medan wordt vrijwel al het materiaal, ook de vuurmonden, ook de meeste auto's ingeleverd door Opper Houët, wachtmeester Stamer en Korporaal van Soeren. Alles ziet er uitstekend uit, mede dank zij het poetsen van enkele peloppers. De inlevering gaar zeer vlot, behalve dat "Bromo" weigerde ingeleverd te worden en 100 meter voor Medan de weg afreed, de sloot in. Maar het mocht niet baten.
- 19 april De vakantie is over. De O-Batterij begint een nieuwe, dit keer zeer taaie taak: Belawan bewaken. Zij reizen per AAT van Prapat naar Siantar en vandaar per trein naar Belawan; dit alles dank zij de inlevering van on-ze auto's.
- 21 april Post Pertumbukan wordt overgenomen door Opper Kppij met 28 man. In Prapat blijft nu alleen een zeer sterk gereduceerde N-Batterij van 25 man zitten.
- 25 april 9e Afdeling strijkt neer in Siantar, en vult de kazerne binnen een uur met zoveel kasten, tafels, ganzen, swing en GMC's, dat degenen, die er van onze Afdeling nog zitten, maar 1 ding wensen: weg van hier. Belawan, waar reeds de helft der Afdeling zit, zal het beste zijn, maar wordt niet toegestaan, wegens andere bestemming der overschietende legeringsruimte. De vrij gekomen huizen in Prapat bieden uitkomst en bovendien een zeer aantrekkelijk verblijf, hoewel de afstand naar Medan een zeer groot bezwaar is.
- 29 april Staf verhuist naar Prapat met opgelucht gemoed.
- 1 mei Majoor van Manen geeft het Plaatselijk Commando over aan Majoor Geelkerken.
- 7 mei Kanonnier 1e klasse van Dijk wordt levensgevaarlijk gewond, zittende in de jeep bij Aekna Oeli, door een schot onder linker oksel. Wacht-meester Kievits vertrekt naar Batavia voor demobilisatie hier te lande. Wachtmeester Duraj is hem al voor gegaan. Luitenant Rienstra, Korporaal Donker en Bekker en tenslotte van der Zweerde zullen hem nog volgen.

Aanmelding /Machtiging of Wijziging

Invullen, ondertekenen en daarna verzenden aan het secretariaat

U kunt dit formulier gebruiken:

1. Als u zich als lid van de VOOA wilt aanmelden
2. Als u verandert van privé-adres/email. Wij sturen alle post naar uw privé-adres/email.
3. Als u uitgezonden wordt.

Gelieve de periode aan te geven en welke uitzending het betreft.

**Secr V.O.O.A.
Postbus 1000
MPC 35C
8084 ZX 't Harde**

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk te geschieden vóór 31 oktober van het lopende jaar.

Voorletters	_____
Achternaam met tussenvoegsels	_____
Privé adres, straat + nr	_____
Postcode/Woonplaats	_____
Land	_____
Registratienummer	_____ email _____
Bank/girotekening	_____
Uitzendgegevens	1. Periode _____
	2. Uitzendgebied _____
	3. Onderdeel _____

Verleent hierbij tot wederopzegging aan :

**Vereniging Onderofficieren Artillerie
Rubensstaat 94
6921 LW Duiven**

om van bovengenoemde rekening jaarlijks een bedrag te doen afschrijven dat verschuldigd is wegens: **Contributie**

De ondergetekende verklaart zich akkoord met de geldende bepalingen en voorschriften en heeft kennis genomen van de regeling betreffende incasso-opdrachten

Datum: _____ Handtekening _____

56

Aanmelding/Machtiging/Wijziging

Bestuur Vereniging Onderofficieren Artillerie

Secretariaat VOOA: Postbus 1000, 8084 ZX 't Harde

E-mail; secretaris@vooa.nl

Internet; <http://www.vooa.nl>

Voorzitter:

Dienst MDTN *06-546-87642
Dienst PTT 070-3187642
De Haag DMO

Secretaris:

Dienst MDTN *06-536-57834
Dienst PTT 0525-657834
't Harde OTCVUST/VTS

Penningmeester:

Dienst MDTN *06-537-55145
Dienst PTT 0577-455145
Nw Milligen SICT/Vust/Art

Lid :

Dienst MDTN *06-536-59382
Dienst PTT 0525-659382
't Harde 101 Artostbt

Lid :

Dienst MDTN *06-536-58803
Dienst PTT 0525-658803
't Harde 11 AfdRA

Lid :

Dienst MDTN *06-536-58754
Dienst PTT 0525-658754
't Harde 11 AfdRA

Lid :

Dienst MDTN *06-536-57448
Dienst PTT 0525-657448
't Harde OTCVUST/Schl Vust

Lid :

Dienst MDTN *06-536-59489
Dienst PTT 0525-659489
't Harde 11 AfdRA

Lid :

Dienst MDTN n.v.t.
Dienst PTT n.v.t.

P.F.J. Jacobs

Kopstuk 6
6836 EW Arnhem
telefoon privé 026-3230562

M.E.G. Dotinga

de Leigraaf 104
6932 BE Westervoort
telefoon privé 026-3112298

R.J. Caerteling

Rubenstraat 94
6921 LW Duiven
telefoon privé 0316-264239

A.J.M. Witsiers

Meester van de Venstr 11
6627 AG Maasbommel
telefoon privé 0487-562457

H. Gijsbertsen

Kogge 21
3891 CP Zeewolde
telefoon privé 036-5226399

J.S. de Vries

De Wimpel 9
8447 ED Heereveen
tel. privé 0513-651548

J.L de Brouwer

Biotoop 77
3893 BJ Zeewolde
tel. privé 036-5234218

P.J. Denton

Pastelstraat 59
1339 JG Almere Buiten
tel. privé 036-5352308

A.M. Mol

de Wiezeboom 9
8332 JT Steenwijk
tel. privé 0521-512095